

MỘT THÁCH THỨC ĐỐI VỚI TRƯỜNG ĐẠI HỌC JOHNS HOPKIN
MỘT TRĂM BẰNG CHỨNG
CHO THẤY TRÁI ĐẤT
KHÔNG PHẢI LÀ MỘT QUẢ CẦU

Dành Riêng Cho RICHARD . A. PROCTOR, Esq
"Nhà Thiên Văn Học Vĩ Đại Nhất của Thời Đại"
BỞI WM. CARPENTER

Trọng tài cho John Hampden, Esq., trong Cuộc Cá Cược Khoa Học Nổi Tiếng năm 1870
Tác giả cuốn 'Lễ Thường' Về Thiên Văn Học (London 1866); Hành Tinh Trái Đất của Proctor
Nước Kỳ Diệu của Wallace và Ảo Tưởng của Ngày Hôm Nay v.v...

CHÂN THỰC, TRỰC TIẾP, THẲNG THẮN RÕ RÀNG
BALTIMORE:

Được In Và Xuất Bản Bởi Tác Giả
Số 71, Phố Chew - Năm 1885

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

MỘT TRĂM BẰNG CHỨNG CHO THẤY TRÁI ĐẤT KHÔNG PHẢI LÀ MỘT QUẢ CẦU

Tác giả: WM. CARPENTER

Dành riêng cho R. A. PROCTOR, Esq

Tài liệu là bản quyền của Thư viện Quốc hội Hoa Kỳ

(Library of Congress – City of Washington)

Ngày 17 tháng 12 năm 1886

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

LỜI GIỚI THIỆU

“Parallax” (Bút danh của Samuel Birley Rowbotham), Người Sáng lập Triết học Zetetic, đã chết; và giờ đây, nghĩa vụ của những người, đặc biệt là những người biết cá nhân anh ta và những người đã làm việc với anh ta vì sự thật chống lại các sai lầm, phải bắt đầu lại một lần nữa công việc còn lại trong tay họ. Tiến sĩ Samuel B. Rowbotham đã hoàn thành trọn vẹn công việc khó khăn nơi trần thế của mình tại Anh, quê hương của ông vào ngày 23 tháng 12 năm 1884, ở tuổi 89. Ông chắc chắn là một trong những người có tài năng nhất và mặc dù công việc giảng dạy của ông chỉ giới hạn trong phạm vi Quần đảo ở Anh, nhưng những cuốn sách được xuất bản của ông được biết đến trên toàn thế giới, được định sẵn để tồn tại và được tái xuất bản lại khi những cuốn sách về hệ thống triết học phổ biến hiện nay sẽ không được coi là gì ngoài những bó giấy vụn lãng phí. Trong nhiều năm, “Parallax” đã lan toả một kiến thức về các sự kiện mang tính hình thành nền tảng một cách có hệ thống của mình mà không có sự công nhận nhỏ nào từ báo chí. Cho đến tháng Giêng năm 1849, người dân đã được thông báo bởi tờ báo “Wilts Independent” rằng các bài giảng đã được thuyết trình bởi “một người đàn ông mang tên Parallax”, để chứng minh thiên văn học hiện đại là không hợp lý và mâu thuẫn”, giảng viên đã thể hiện “kỹ năng tuyệt vời” đó và rằng ông đã chứng tỏ mình là người “thông thạo hoàn toàn về chủ đề trong tất cả các khía cạnh cũng như sự ảnh hưởng của nó”. Đó là sự khởi đầu – sự kết thúc sẽ không dễ dàng được mô tả như vậy. Sự thật sẽ luôn tìm thấy những người ủng hộ – những người không quan tâm đến ý kiến đơn thuần của thế giới, dù bất cứ hình thức nào có thể có, trong khi họ biết rằng họ là những người làm chủ tình huống và Lý trí là Vua! Vào năm 1867, “Parallax” được mô tả là “Một hình mẫu của phép lịch sự, tính khí tốt và kỹ năng thành thạo trong những cuộc tranh luận bậc thầy”. Tác giả của những trang vôi vàng sau đây tự hào vì đã có nhiều giờ thú vị hội họp với Samuel Birley Rowbotham. Một bản phác thảo hoàn chỉnh về “Triết Học Zetetic” là không thể đầy đủ trong một cuốn sách nhỏ; và nhiều điều cần thiết vẫn chưa được nói ra, mà lẽ ra phải nên được đề cập đến. Nhưng ở một mức độ nào đó sẽ can thiệp vào kế hoạch đã định – tức là tập hợp lại dưới dạng ngắn gọn, súc tích

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

với "Một Trăm Bằng Chứng Cho Thấy Trái Đất Không Phải Là Một Quả Cầu". Có thể thu thập được nhiều điều trực tiếp từ những lập luận trong những trang này, cũng như bản chất thực sự của Trái Đất nơi chúng ta đang sống và của các thiên thể được tạo ra CHO CHÚNG TA.

Người đọc được yêu cầu phải kiên nhẫn trong vấn đề này; và đừng mong đợi cả một luồng ánh sáng ập tràn vào họ cùng một lúc, và ngay lập tức phải được thông suốt xuyên qua những đám mây dày đặc của sự phản đối và định kiến vây quanh. Những ý tưởng cũ phải được loại bỏ bởi một số người, trước khi họ có thể tiếp nhận những điều mới; và điều này đặc biệt sẽ xảy ra trong trường hợp của Mặt Trời, về điều mà chúng ta được giảng giải bởi ông Proctor như sau: "Quả cầu của Mặt Trời lớn hơn quả cầu của Trái Đất rất nhiều, đến mức cần có ít nhất 1.250.000 quả cầu lớn như Trái Đất để tạo thành một quả cầu lớn như Mặt Trời". Như chúng ta biết rằng khi người ta chứng minh rằng Mặt Trời di chuyển quanh Trái Đất, kích thước của nó tương ứng nhỏ hơn. Khi đó chúng ta có thể dễ dàng hiểu rằng Ngày và Đêm và các Mùa được tạo ra bởi các vòng tuần hoàn hàng ngày của Mặt Trời theo một đường hướng đồng tâm với phương Bắc, giảm dần về phạm vi cho đến cuối tháng 6 và tăng dần cho đến cuối tháng 12; vùng xích đạo là khu vực được bao phủ bởi chuyển động trung bình của Mặt Trời.

Vậy thì nếu những trang này phục vụ mục đích khơi dậy tinh thần tìm hiểu thì tác giả sẽ hài lòng. Cánh tay phải của tình bằng hữu trong công việc tốt đẹp này lần lượt được mở rộng tới Ông J. Lindgren, 90 South First Street, Brooklyn, E. D., N. Y.; Ông M. C. Flanders, giảng viên Kendall, Quận Orleans, N. Y.; và gửi Ông John Hampden, biên tập viên của tờ "Parallax" (một tạp chí mới), Cosmos House, Balham, Surrey, Anh

MỘT TRĂM BẢNG CHỨNG CHO THẤY TRÁI ĐẤT KHÔNG PHẢI LÀ MỘT QUẢ CẦU

Nếu loài người sử dụng các giác quan mà Đấng Sáng Tạo ban cho mình thì họ sẽ có được kiến thức, nếu họ không sử dụng chúng và vẫn còn thờ ơ thì họ sẽ tiếp tục không biết điều gì. Ông R. A. Proctor, người được mệnh danh là "Nhà thiên văn học vĩ đại nhất của thời đại", nói: "Trái Đất nơi chúng ta sống và di chuyển dường như bằng phẳng". Bây giờ, ông ấy không có ý nói rằng nó có vẻ bằng phẳng đối với những người nhắm mắt trước thiên nhiên hoặc những người không hoàn toàn làm chủ được các giác quan của mình. Không, mà là theo lẽ thường thì cộng đồng phải dùng tri giác, học thức và sự giác ngộ để tư duy. Ông tiếp tục: "Nghĩa là, mặc dù có những ngọn đồi và thung lũng trên bề mặt của nó, tuy nhiên nó dường như mở rộng về mọi phía trong cùng một cấp độ chung". Ông ta nói tiếp: "Không có gì ngăn chúng ta khám phá xa hơn theo bất kỳ hướng nào tới vùng tròn xung quanh chúng ta, được gọi là đường chân trời, nơi bầu trời dường như ngang bằng với mặt phẳng của Trái Đất". "Mặt phẳng của Trái Đất"! Ông Proctor rõ ràng biết ông đang nói về điều gì, vì cuốn sách mà chúng ta lấy lời ông, "Bài học về Thiên văn học Sơ cấp" được viết ra để "Bảo vệ người mới bắt đầu khỏi những lời phản đối gay gắt thỉnh thoảng được đưa ra nhằm chống lại các lý thuyết thiên văn đã được chấp nhận". Vì vậy, những điều cần được bảo vệ chính là những "lý thuyết thiên văn được chấp nhận!" Chứ không phải là sự thật cần được bảo vệ trước những cuộc tấn công của sự sai lầm (Chú thích thêm: nội dung vừa rồi, ý của Tác giả muốn lên án việc bảo vệ những lý thuyết đã được công nhận bởi cộng đồng thiên văn học, ngay cả khi chúng có thể chứa những sai sót.)—Ồ, không: chỉ đơn giản là những "lý thuyết" đúng hay sai, bởi vì chúng đã được "Chấp nhận!" Được chấp nhận! Tại sao chúng đã được chấp nhận? Bởi vì không ai nghĩ rằng việc xem xét chúng là đáng giá (tức là những điều này đã được chấp nhận mà không ai nghĩ rằng việc xem xét chúng có ý nghĩa). Ngài John Herschel nói: "Ngay từ đầu chúng ta đã coi Hệ thống Copernicus của thế giới là điều hiển nhiên". Ông ấy không quan tâm đó là hệ thống đúng hay sai, nếu không ông ấy sẽ không làm điều đó, ông ấy sẽ xem xét nó. Nhưng quả thực, các lý thuyết đều đã được chấp nhận; và tất

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

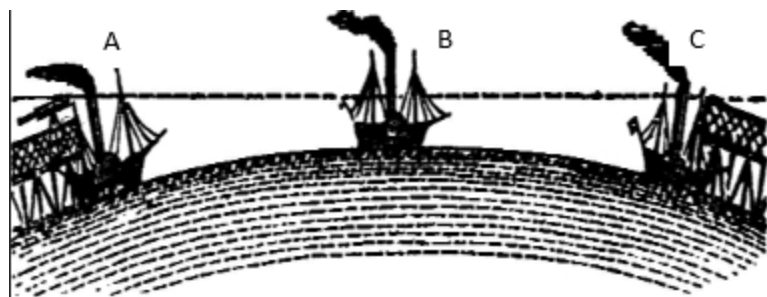
Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

nhiên, những người chấp nhận chúng là những người sẽ đương nhiên bảo vệ chúng nếu có thể. Vì vậy, Richard A. Proctor thử sức mình; và chúng ta sẽ xem điều đó khiến ông ta thất bại như thế nào. Cuốn sách của ông đã được công bố mà không có bất kỳ ngày tháng nào cả. Nhưng có bằng chứng nội bộ sẽ giải quyết vấn đề đó đủ chặt chẽ. Chúng ta đọc về việc thực hiện các thí nghiệm của nhà khoa học nổi tiếng Alfred R. Wallace để chứng minh tính "lồi" của bề mặt nước đọng, các thí nghiệm này được tiến hành vào tháng 3 năm 1870, với mục đích giành được 500 Bảng Anh từ John Hampden, Esq, ở Swindon nước Anh, người đã đặt cược số tiền đó dựa trên niềm tin rằng bề mặt nói trên luôn là một mức độ/bằng phẳng. Ông Proctor nói: "Thí nghiệm gần đây đã được thử nghiệm theo một cách rất thú vị". Khi đó, vào khoảng năm 1870, ông Proctor đã viết cuốn sách của mình; và thay vì không biết gì về các chi tiết của thí nghiệm, ông ấy lại biết tất cả về chúng. Và phần "buồn cười" của công việc "kinh doanh" này là việc ông Wallace đã khai nhằm 500 Bảng Anh và có được nó, hay việc ông Hampden là nạn nhân của vụ khai man đó thì thật khó để nói (việc ông Wallace đã sai khi đòi 500 Bảng Anh và nhận được nó hay ông Hampden là nạn nhân của lời đòi hỏi sai trái đó hay không, thì thật khó để nói). "Cách thức" mà thí nghiệm được thực hiện, xét về mọi mặt, cũng giống như cách mà ông Proctor tuyên bố rằng nó "có thể được thử". Tuy nhiên, ông nói rằng khoảng cách liên quan đến thí nghiệm "nên là 3 hoặc 4 dặm" (4,8km hoặc 6,4km). Bây giờ, ông Wallace đã đi 6 dặm/khoảng 9,6km trong thí nghiệm của mình và không thể chứng minh rằng có bất kỳ "độ cong" nào, mặc dù ông đã tuyên bố số tiền và nhận được nó; chắc chắn sẽ "thú vị" nếu bất kỳ ai mong đợi có thể chỉ ra "độ cong của Trái Đất" trong 3 hoặc 4 dặm, như ông Proctor đã gợi ý! Không, thật nực cười. Nhưng "nhà thiên văn học vĩ đại nhất của thời đại" nói rằng điều đó có thể thực hiện được! Và ông đưa ra một sơ đồ: "Chỉ ra cách chứng minh độ tròn của Trái Đất bằng 3 chiếc thuyền trên một mặt nước lớn." (3 hoặc 4 dặm). Tuy nhiên, mặc dù các lý thuyết thiên văn được chấp nhận đã bị phân tán theo gió, nhưng chúng ta vẫn buộc tội ông Proctor rằng ông chưa bao giờ thực hiện thí nghiệm với 3 chiếc thuyền hoặc nếu có thì thí nghiệm KHÔNG chứng minh được những gì ông ta nói. Thật vậy, các lý thuyết được chấp nhận! Có phải chúng được củng cố bằng sự vô lý và dối trá? Tại sao, nếu có thể cho thấy 2 đầu của một dải nước dài 4 dặm nằm trên một mặt phẳng, với phần giữa của nước phồng lên thì bề mặt Trái Đất sẽ là một loạt các đường cong dài 4 dặm!

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

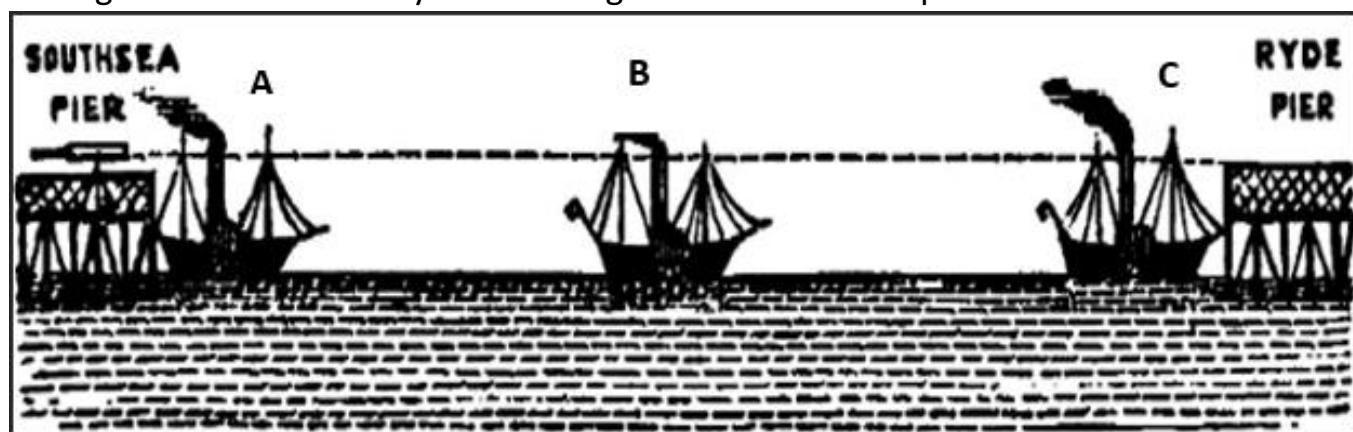
Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

Nhưng ông Proctor nói: "Chúng ta có thể đặt 3 chiếc thuyền thành một hàng trên mặt nước, như ở A B và C. Sau đó, nếu đặt những cột buồm bằng nhau trên những chiếc

thuyền này và chúng ta đặt một kính viễn vọng như hình vẽ, để khi nhìn qua ta thấy đỉnh cột A và C, ta thấy đỉnh cột B nằm phía trên tầm nhìn". Vấn đề bây giờ là: Ông Proctor biết hoặc lẽ ra ông ấy phải biết rằng

chúng ta sẽ không tìm thấy bất cứ điều gì tương tự! Nếu ông ta đã từng thử thí nghiệm này, ông ta biết rằng 3 cột buồm sẽ xếp thành một đường thẳng hàng, giống như cảm giác thông thường mách bảo chúng ta rằng chúng sẽ như vậy. Nếu ông chưa thử Thí nghiệm, ông nên thử nó hoặc đã chú ý đến các chi tiết của các thí nghiệm bởi những người đã thử những Thí nghiệm tương tự này hàng chục lần. Ông Proctor có thể chọn một trong hai tình huống khó xử mà ông muốn, dù thế nào đi nữa ông cũng có thể sai hoàn toàn như một người có thể sai. Ông không đề cập đến tên, nhưng ông nói: "Một người đã viết một cuốn sách, trong đó ông ta nói rằng ông ta đã thử nghiệm một thí nghiệm như trên và đã phát hiện ra rằng bề mặt của nước không cong". Người đó là "Parallax," người sáng lập triết học Zetetic. Ông tiếp tục : "Một người khác dường như đã tin vào điều đầu tiên và tin chắc rằng Trái Đất phẳng đến mức đánh cược một số tiền lớn rằng nếu 3 chiếc thuyền được đặt như trong Hình thì chiếc ở giữa sẽ không ở trên đường nối liền hai con thuyền khác". Người đó là John Hampden.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

Và ông Proctor nói: "Thật không may cho ông ta, một người nào đó tỉnh táo hơn đã đồng ý nhận cuộc cá cược của ông ta, và tất nhiên đã thắng tiền của ông ta". Bây giờ, "người có kiến thức hơn" chính là ông Wallace. Và, Proctor nói tiếp: "Ông ấy [Hampden?] khá tức giận; và điều kỳ lạ là ông ấy không tức giận với chính mình vì đã quá ngu ngốc hoặc với người nói rằng ông ấy đã thử thí nghiệm (và vì vậy đã khiến ông ta sai lầm), mà lại tức giận với người đã thắng tiền cược của ông ta!" Ở đây, chúng ta thấy rằng ông Proctor biết rõ hơn là nói rằng các thí nghiệm được thực hiện bởi "Parallax" chỉ là những điều trong trí tưởng tượng hoặc rằng đã có một lời giải thích sai lệch về chúng; và sẽ tốt hơn nếu ông ta biết rõ hơn là cố gắng làm cho độc giả của mình tin rằng điều này hoặc điều kia là sự thật. Tuy nhiên, bây giờ đã có Kênh đào Old Bedford; và có hàng chục ngàn nơi để có thể thử nghiệm! Vậy thì ai là những người "ngu ngốc", những người "tin" vào hồ sơ ghi chép các thí nghiệm được thực hiện do những người tìm kiếm Chân Lý/Sự Thật hiện nay hay những người nhắm mắt làm ngơ, nghi ngờ hồ sơ ghi chép, buộc tội những người tiến hành thí nghiệm là không trung thực, không bao giờ tự mình tiến hành các thí nghiệm tương tự và tuyên bố kết quả của các thí nghiệm như vậy là thế này thế kia, khi tuyên bố đó có thể được chứng minh là sai bằng bất kỳ người nào với một kính thiên văn trong 24 giờ?

Ông Proctor :—Tính hình cầu của Trái Đất KHÔNG THỂ được chứng minh theo cách mà ông nói với chúng tôi rằng nó "có thể" được như vậy! Chúng tôi khuyên ông nên rút lại lời nói của mình và sửa lại chúng trên cơ sở của Sự Thật. Những sự xuyên tạc Sự Thật một cách bất cẩn như vậy là một sự ô nhục đối với khoa học - chúng là sự ô nhục của khoa học lý thuyết ngày nay! Ông Blackie, trong tác phẩm của mình về "Văn hóa bản thân", đã nói: "Trên thực tế, tất cả những công trình mỏng manh, nông cạn và hời hợt đều là sự dối trá mà một người phải nên xấu hổ vì nó".

Rằng Trái Đất là một mặt phẳng mở rộng, trải dài theo mọi hướng từ phía Bắc trung tâm, nơi mà Sao Bắc Đẩu treo lơ lửng mãi mãi trên đó, là một sự thật mà tất cả những sự dối trá có thể được đưa ra để tấn công nó với trọng lượng của chúng sẽ không bao giờ lật đổ được (điều này thể hiện ý muốn khẳng định tính đúng đắn và bền vững của một sự thật, dù có bao nhiêu sự phản đối hay dối trá cũng không thể làm thay đổi được nó); vì đó là Sự Thật của Đấng Sáng Tạo. Tuy nhiên, loài người có quyền cười nhạo và có

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

khả năng bơi lội điều đó khắp nơi bằng đôi bàn tay ô uế của mình. Ông Proctor nói: "Chúng tôi học được từ thiên văn học rằng tất cả những ý tưởng này, dù có vẻ tự nhiên nhưng đều là sai lầm". Vậy thì, những ý tưởng, kết luận và kết quả thực nghiệm tự nhiên của loài người sẽ bị lật đổ bởi—cái gì! Bởi "thiên văn học?" Bởi một thứ không có linh hồn—chỉ là một sự trừu tượng mang tính lý thuyết, kết quả của kẻ mơ tưởng? Không bao giờ! Thậm chí, nhà thiên văn học vĩ đại nhất của thời đại cũng không phải là người có thể cố gắng thử đi quản lý công việc kinh doanh. Ông Proctor nói: "Chúng tôi thấy rằng Trái Đất không phẳng mà là một quả cầu; không cố định mà chuyển động rất nhanh; không lớn hơn Mặt Trăng là bao và nhỏ hơn nhiều so với Mặt Trời và số lượng lớn các ngôi sao".

Trước tiên, ông Proctor, hãy cho chúng tôi biết LÀM THẾ NÀO ông thấy rằng Trái Đất không phẳng mà là một quả cầu! Việc “chúng tôi tìm thấy” nó được viết trong tập hợp các giả định mà ông tìm cách bảo vệ không thành vấn đề, câu hỏi là: Bằng chứng về điều đó là gì?—nó có thể lấy được ở đâu? "Trái Đất nơi chúng ta đang sống và di chuyển dường như bằng phẳng", ông hãy cho chúng tôi biết: vậy thì sai lầm ở đâu? Nếu Trái Đất dường như là những gì nó không phải như vậy, thì làm sao chúng ta có thể tin tưởng vào các giác quan của mình? Và nếu có người nói rằng chúng ta không thể làm như vậy, liệu chúng ta có nên tin vào điều đó và đồng ý bị đặt thấp hơn cả loài thú hay không? (Những điều này đề cập đến việc đặt câu hỏi về khả năng tin tưởng vào giác quan của chúng ta và tầm quan trọng của việc kiểm tra và xem xét thông tin một cách cẩn thận. Đôi khi, chúng ta phải đặt câu hỏi về thế giới xung quanh mình và không nên ngộ nhận mọi thứ dựa trên sự hiện hữu của chúng). Không, thưa ông, chúng tôi thách thức ông như chúng tôi đã làm nhiều lần trước đây, ông hãy đưa ra bằng chứng nhỏ nhất về sự xoay tròn của Trái Đất từ thế giới thực tế xung quanh. Ông đã cung cấp cho chúng tôi bản tuyên bố mà chúng tôi đã trích dẫn, và chúng tôi có quyền yêu cầu bằng chứng; và nếu điều này không được đưa ra thì chúng tôi phải có nhiệm vụ tố cáo giáo điều phi lý còn tệ hơn cả một điều phi lý—như một SỰ GIAN LẬN—và như một sự gian lận đi ngược lại với sự mặc khải thiêng liêng! Vậy thì, ông Proctor, khi yêu cầu một bằng chứng về trạng thái tròn của Trái Đất (hoặc sự thừa nhận thẳng thắn về những sai lầm của ông), chúng tôi muốn chế nhạo ông khi chúng tôi nói với ông rằng việc tạo ra một bằng chứng

hoàn toàn nằm ngoài khả năng của ông; và chúng tôi nói với ông rằng ông thậm chí không dám nhấc ngón tay lên để chỉ cho chúng tôi cái gọi là bằng chứng trong sách giáo khoa thời đó, vì ông biết mức độ vô lý mà họ tạo ra và thật đáng hổ thẹn đến mức nào khi cho phép họ tiếp tục là những người hướng dẫn sai lầm cho những tâm trí còn trẻ trung!

Ông Proctor, chúng tôi yêu cầu ông rằng trong khi ông dạy lý thuyết về trạng thái tròn và chuyển động của Trái Đất, ông BIẾT rằng đó là một mặt phẳng; và đây là cơ sở của lời buộc tội. Ở trang 7 trong cuốn sách của mình, ông đưa ra sơ đồ về "bề mặt mà chúng ta đang sống" và "quả cầu được giả định"—được cho là "quả cầu rỗng"—của bầu trời, cong trên các bề mặt nói trên. Bây giờ, ông Proctor, ông hãy hình dung bề mặt mà chúng ta đang sống theo đúng mô tả bằng lời của ông. Và mô tả đó là gì? Chúng ta hầu như không thể tin khi chúng ta nói rằng “chúng tôi” đưa ra nó đúng như nó đang tồn tại: "Mức độ bề mặt mà chúng ta đang sống". Và để có thể không có sự nhầm lẫn về ý nghĩa của từ "mức/mực/mặt", chúng tôi xin nhắc ông rằng sơ đồ của ông chứng minh rằng mức ngang bằng mà ông muốn nói đến là mức của thợ sửa cơ khí là một bề mặt phẳng, chứ không phải "mức" của nhà thiên văn học là một bề mặt lồi! Tóm lại, mô tả của ông về Trái Đất chính xác là những gì ông nói nó "có vẻ như vậy". Tuy nhiên, những điều ông nói nó không phải là mục đích thực sự như cuốn sách của ông là nói như vậy! (Điều này có nghĩa là lên án ông Proctor về việc cuốn sách của ông ta mô tả về Trái Đất một cách mơ hồ, nhưng thực tế thì lại không phải như vậy). Và chúng tôi gọi đây là hành vi điểm danh cho việc in ấn sách. Và đó là tất cả bằng chứng cần thiết để buộc tội dành cho ông, vì từ ngữ và biểu đồ nằm ở trang 7 trong cuốn sách của chính ông. Vậy thì ông biết đấy, Trái Đất là một mặt phẳng—và chúng ta cũng vậy.

Bây giờ là bằng chứng cho sự thật vĩ đại này, rằng những người khác cũng có thể biết điều đó như ông. Hãy nhớ, từ đầu đến cuối rằng ông chưa dám đưa ra một chi tiết nào từ vô số bằng chứng được tìm thấy trong "Triết học Zetetic" của "Parallax", một tác phẩm có tầm ảnh hưởng mà chính cuốn sách của ông đã thừa nhận là đối tượng đáng để nghiên ngẫm!—ngoại trừ 3 chiếc thuyền, một thí nghiệm mà ông chưa bao giờ thử thật sự (mà chỉ là điều trên lý thuyết của ông ta) và kết quả của nó chưa bao giờ được bất kỳ ai đã thử biết đến như những điều ông đã nói!

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

1/ Phi hành gia có thể tự mình nhìn thấy rằng Trái Đất là một mặt Phẳng. Về ngoài hiện ra trước mắt anh ta, ngay cả ở độ cao cao nhất mà anh ta từng đạt tới, đó là một bề mặt lõm - đây chính xác là những gì người ta mong đợi ở một bề mặt thực sự bằng phẳng, vì bản chất của bề mặt bằng phẳng là xuất hiện như đang nâng lên đến một mức ngang tầm với mắt của người quan sát. Đây là một minh chứng bằng mắt và bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

2/ Bất cứ khi nào các thí nghiệm được thực hiện trên bề mặt nước đọng, bề mặt này luôn được coi là bằng phẳng. Nếu Trái Đất là một quả địa cầu thì bề mặt của toàn bộ nước đọng sẽ lồi lên. Đây là một bằng chứng thực nghiệm cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

3/ Hoạt động của các nhà khảo sát trong việc xây dựng đường sắt, đường hầm hoặc kênh đào được tiến hành mà không có một chút "phụ cấp" nào đối với "độ cong", mặc dù người ta đã giảng dạy rằng cái gọi là phụ cấp này là hoàn toàn cần thiết! Đây là bằng chứng rõ ràng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

4/ Có những con sông chảy hàng trăm dặm về phía mặt nước biển mà không ngập quá vài feet - đáng chú ý là sông Nile, trong 1000 dặm/khoảng 1.609km chỉ sâu 1 foot. Mức độ mở rộng ở mức độ này hoàn toàn không tương thích với ý tưởng về "độ lồi" của Trái Đất. Do đó, đây là bằng chứng hợp lý cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu .

(1 foot (foot) = 0.3048 m³; 1 foot (foot) = 30.48 cm³; 1 foot (foot) = 304.8 mm³...)

5/ Những ánh đèn đặt trong các ngọn hải đăng được các nhà hàng hải nhìn thấy ở những khoảng cách mà tại đó, theo thang đo "độ cong" được cho là do các nhà thiên văn học đưa ra, trong một số trường hợp thì chúng phải cách hàng trăm feet so với đường ngắm! Ví dụ: ánh đèn ở Cape Hatteras được nhìn thấy ở một khoảng cách xa như vậy (40 dặm/khoảng 64km), mà theo lý thuyết, nó phải cao hơn mực nước biển 900 feet/khoảng 274m so với thực tế thì mới có thể nhìn thấy được! Đây là một bằng chứng thuyết phục rằng không có "độ cong" nào trên mặt biển—"mực nước biển"—mặc dù thật nực cười khi cần phải chứng minh điều đó. Nhưng tuy nhiên, nó là như vậy vì đó là một bằng chứng thuyết phục rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

6/ Nếu chúng ta đứng trên bãi cát ven biển và quan sát một con tàu đang tiến đến gần mình, chúng ta sẽ thấy rằng nó dường như sẽ "nổi lên" - không hơn gì chiều cao của chính nó. Nếu chúng ta đứng trên một vị trí đỉnh cao thì định luật tương tự vẫn có hiệu lực; và chính quy luật phối cảnh làm cho các vật thể, khi chúng đến gần chúng ta, dường như tăng kích thước cho đến khi chúng ta nhìn thấy chúng ở gần chúng ta và thấy rõ kích thước thực tế của chúng. Việc không có "sự dâng lên" (theo lý thuyết đường cong của bề mặt Trái Đất) nào khác ngoài cái được nói đến là điều hiển nhiên vì thực tế là cho dù chúng ta có lên trên mực nước biển cao đến đâu thì đường chân trời vẫn tiếp tục tăng lên khi chúng ta lên cao, để nó luôn ở trên ngang tầm mắt, mặc dù nó cách xa 200 dặm/gần 322km; như ông J. Glaisher người Anh, nhìn từ khinh khí cầu của ông Coxwell. Vì vậy, có thể tưởng tượng một con tàu cách đó 5 dặm/8km đang "đi lên" hoặc hướng xuống theo đường cong ảo (tưởng tượng) của bề mặt Trái Đất; nhưng nếu chúng ta chỉ đơn thuần leo lên một ngọn đồi như Đồi Liên bang ở Baltimore, chúng ta có thể nhìn thấy cách đó 25 dặm/khoảng 40km, một mức ngang với tầm mắt - nghĩa là, khoảng cách 25 dặm vượt xa bên ngoài con tàu mà chúng ta tưởng tượng một cách vô ích là đang "đi qua đường cong" và "đi lên!". Đây là một bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

7/ Nếu chúng ta thực hiện một chuyến đi xuôi Vịnh Chesapeake vào ban ngày, chúng ta có thể tự mình nhận ra sự sai lầm hoàn toàn khi cho rằng khi một con tàu xuất hiện như cách gọi của nó là "hạ thân" (là phần dưới của thân tàu bị che khuất theo độ giãn nước tùy vào trọng lượng lúc đó của mỗi con tàu – đại khái giống như đi xe vào vũng cát hoặc bùn mà phần lốp xe bị lún xuống và bị che khuất so với bề mặt ngang của bùn cát đó) thì đó là vì phần thân tàu "nằm phía dưới mặt nước". Vì, những con tàu đã được nhìn thấy và có thể thường xuyên được nhìn thấy lại (cũng tùy theo sự bông bênh của từng đợt sóng cao thấp), thể hiện hình dáng được nói đến, và ở xa—rất xa—ngoài những con tàu đó và đồng thời là đường bờ biển bằng phẳng với phần bổ sung đi kèm của nó là những thân cây cao tương đồng trong viễn cảnh, cùng phần trên của những con tàu "hạ thân"! Vì vậy, ý tưởng sẽ không đứng vững khi thực tế chống lại nó và nó là một phần của lý thuyết phổ biến, lý thuyết này là một công việc kinh doanh đáng khinh; và chúng ta có thể dễ dàng rút ra từ đó một bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

8/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, thì một quả địa cầu mô hình nhỏ sẽ là thứ tốt nhất—vì chân thực nhất—để người hoa tiêu mang theo khi ra biển. Nhưng một thứ như vậy không được biết đến với một món đồ chơi như một vật dẫn đường, thì chắc chắn người thủy thủ sẽ làm đắm con tàu của mình! Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

9/ Khi thủy thủ ra khơi, họ mang theo các bản đồ được vẽ như thể biển là một bề mặt phẳng. Dù các bản đồ này có thể sai về hình dạng thực sự của bề mặt phẳng này nói chung, nhưng rõ ràng là vì họ thấy chúng đáp ứng mục đích của họ tương đối khá tốt—và chỉ ở mức chấp nhận được, vì nhiều con tàu bị đắm do các sai lầm mà chúng tôi đã nói đến—rằng bề mặt của biển vẫn như người ta vẫn tưởng, cho dù thuyền trưởng có "cho rằng" Trái Đất là một quả địa cầu hay bất cứ thứ gì khác. Do đó, từ hệ thống chung của việc "đi thuyền trên mặt phẳng", chúng ta rút ra một bằng chứng thực tế rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

10/ Việc la bàn của người đi biển chỉ về phía Bắc và phía Nam cùng một lúc là một sự thật không thể chối cãi, cũng như 2 với 2 là 4; nhưng điều này sẽ không thể xảy ra nếu vật đó được đặt trên một quả địa cầu với "Bắc" và "Nam" ở trung tâm của hai bán cầu đối diện nhau là một sự thật không được đề cập trong sách giáo khoa, mặc dù rất dễ thấy và không cần phải suy luận dài dòng để đưa ra bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

11/ Vì la bàn của người đi biển chỉ hướng Bắc và Nam cùng một lúc; và khi phương Bắc, nơi mà nó bị thu hút đến là phần của Trái Đất nằm ở vị trí mà Sao Bắc Đẩu ở trên đỉnh, điều này cho thấy không có "điểm" hoặc "cực" phía Nam, mà trong khi trung tâm là hướng Bắc thì một chu vi rộng lớn phải là hướng Nam trong toàn bộ phạm vi của nó. Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

12/ Như chúng ta đã thấy rằng thực sự không có điểm phía Nam (hoặc cực Nam) nào, mà chỉ có vô số điểm cùng nhau tạo thành một chu vi rộng lớn—ranh giới của thế giới đã biết, với những tường thành bằng những tảng băng trôi thách thức tiến trình của loài người tiến về phía Nam—do đó không thể có các "điểm" phía Đông hay Tây cũng như không có "ngày hôm qua" và không có "ngày mai". Trên thực tế, vì có một điểm cố định

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

(phía Bắc), nên không thể có điểm nào khác tương tự. Do đó, phía Đông và phía Tây chỉ là những hướng vuông góc với đường chính phương Bắc và Nam; và khi điểm phía Nam của la bàn dịch chuyển vòng quanh tất cả các phần của ranh giới hình tròn (như nó có thể di chuyển quanh phía Bắc trung tâm), vì vậy các hướng Đông và Tây giao nhau qua đường này và tiếp tục tạo thành một vòng tròn ở bất kỳ vĩ độ nào. Do đó, một vòng quanh phía Tây là việc đi quanh với Sao Bắc Đẩu luôn luôn ở bên phải; và một vòng quanh phía Đông chỉ được thực hiện khi điều kiện ngược lại được duy trì, thì Sao Bắc Đẩu sẽ ở bên trái khi cuộc hành trình được thực hiện. Những sự thật này, kết hợp lại với nhau, tạo thành một bằng chứng tuyệt vời rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

13/ Vì la bàn của người đi biển chỉ về phía Bắc và phía Nam cùng một lúc, và kinh tuyến là đường Bắc và Nam, nên kinh tuyến không thể khác hơn là những đường thẳng. Tuy nhiên, vì tất cả các kinh tuyến trên địa cầu đều là hình bán nguyệt nên đó là một bằng chứng không thể chối cãi rằng Trái Đất không phải là quả cầu.

14/ Chỉ có “ Các vĩ độ song song”—trong số tất cả các đường ảo (tưởng tượng) trên bề mặt Trái Đất—tạo thành các vòng tròn, tăng dần từ trung tâm phía Bắc đến chu vi phía Nam. Hướng đi của người thủy thủ theo bất kỳ đường vòng tròn đồng tâm nào trong số này là kinh độ của anh ta, các độ của kinh độ này TĂNG đến mức vượt quá xa đường xích đạo (khi đi về phía Nam) đến nỗi hàng trăm tàu thuyền đã bị đắm vì ý tưởng sai lầm được tạo ra bởi sự không chính xác của các bản đồ và lý thuyết hình cầu cộng lại với nhau, khiến người thủy thủ liên tục không thể tính toán được. Với bản đồ Trái Đất ở dạng thật là một mặt phẳng thì mọi khó khăn đều được giải quyết, và các con tàu có thể được tiến hành đến bất cứ đâu với sự an toàn hoàn hảo. Vì vậy, đây là một bằng chứng thực tế rất quan trọng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

15/ Ý tưởng cho rằng, thay vì đi thuyền ngang quanh Trái Đất, các con tàu được đưa xuống mặt phía dưới của quả địa cầu rồi được đưa lên mặt phía bên kia để trở về nhà, ngoại trừ chỉ là một giấc mơ, là điều không thể vì vô lý! Và, vì không có điều gì là không thể hoặc vô lý trong vấn đề đơn giản của việc đi vòng quanh thế giới (trên một mặt phẳng), nên không cần bàn cãi, nó là một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

16/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, khoảng cách xung quanh bề mặt của nó ở vĩ độ 45 "độ" Nam, không thể nào lớn hơn khoảng cách ở cùng vĩ độ Bắc; nhưng vì các nhà hàng hải nhận thấy nó có khoảng cách gấp đôi—nói ít nhất là vậy—hoặc gấp đôi khoảng cách mà lẽ ra phải có theo lý thuyết hình cầu, nên đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

17/ Loài người cần một bề mặt để sinh sống, nói chung phải là MỨC NGANG BẰNG; và vì Đấng Sáng Tạo Toàn Trí hẳn đã hoàn toàn quen thuộc với những yêu cầu của các tạo vật của Ngài, nên với tư cách là Đấng Sáng Tạo Toàn Trí, Ngài đã đáp ứng chúng một cách thấu đáo. Đây là một bằng chứng thần học cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

18/ Tài sản quý giá nhất của loài người là các giác quan của họ; và khi họ sử dụng tất cả chúng đầy đủ thì họ sẽ không bị lừa dối khi khảo sát thiên nhiên. Chỉ khi khả năng này hay khả năng khác bị bỏ bê hoặc lạm dụng thì người đó mới bị lừa dối. Những người hoàn toàn làm chủ được các giác quan của mình đều biết rằng một bề mặt bằng phẳng là một mặt phẳng hoặc nằm ngang; nhưng các nhà thiên văn học cho chúng ta biết rằng mức độ thực sự là bề mặt cong của quả địa cầu! Họ biết rằng loài người cần một bề mặt bằng phẳng để sống, vì vậy họ đặt cho loài người một bề mặt trên danh nghĩa nhưng thực tế không phải là bề mặt đó! Vì đây là điều tốt nhất mà các nhà thiên văn học, với khoa học lý thuyết của họ, họ có thể làm được điều gì đó cho đồng loại của họ - đánh lừa họ - rõ ràng là mọi điều không như họ nói; và tóm lại, đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

19/ Mỗi người trong tình trạng ổn định tinh thần, sẽ lựa chọn cách làm việc hợp lý nhất để thực hiện một việc gì đó. Bây giờ, các nhà thiên văn học (người này nối tiếp người kia—theo sau một người lãnh đạo), trong khi họ nói với chúng ta rằng Trái Đất là một quả địa cầu, thì họ lại cắt bỏ nửa trên của quả cầu giả định này trong sách của họ, và bằng cách này, tạo thành bề mặt bằng phẳng mà họ mô tả loài người đang sống và đang di chuyển trên đó! Bây giờ, nếu Trái Đất thực sự là một quả địa cầu, thì đây sẽ chỉ là cách vô lý và mang tính chất tự sát nhất để cố gắng thể hiện điều đó. Vì vậy, trừ khi các nhà thiên văn học lý thuyết đều mất hết lý trí cùng nhau, nếu không thì rõ ràng đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

20/ Ý thức thông thường của loài người nói với anh ta—nếu không có gì khác mách bảo anh ta—rằng có sự "lên"/đi lên mặt trên và "xuống"/đi xuống mặt dưới trong tự nhiên (giả thuyết Trái Đất hình cầu), ngay cả đối với bầu trời và mặt đất; tuy nhiên, lý thuyết của các nhà thiên văn học hiện đại đòi hỏi phải kết luận rằng không có điều này. Do đó, lý thuyết của các nhà thiên văn học trái ngược với lẽ thường—đúng vậy, và trái ngược với cảm nghĩ đó—và đây là bằng chứng thông thường cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

(Chú thích thêm: Điều này xuất phát từ việc Trái Đất không phải là một quả cầu hoàn hảo, mà thực tế là một hình dạng hơi bẹt/dẹt ở cực và hơi phình ở xung quanh xích đạo. Và điều này dẫn đến sự mâu thuẫn giữa quan điểm thông thường và lý thuyết cũng như của chính các nhà thiên văn học. Còn về tác giả Samuel Birley Rowbotham với bút danh "Parallax" viết về cuốn sách "Zetetic Astronomy"/"Thiên văn học Zetetic" cho rằng việc nếu không thể thấy sự "lên" và "xuống" trong không gian thì đó là một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.)

21/ Kinh nghiệm của loài người cho họ biết rằng họ không được cấu tạo giống như những con ruồi, có thể sống và di chuyển trên trần nhà với độ an toàn tương tự như trên sàn nhà. Và vì lý thuyết hiện đại về Trái Đất hình cầu đòi hỏi phải có rất nhiều lý thuyết đi kèm để hỗ trợ nó và một trong số đó là loài người thực sự bị ràng buộc với Trái Đất bởi một lực hấp dẫn kéo giữ họ vào nó giống như "những chiếc kim bao quanh một khối nam châm hình cầu"; đó là một lý thuyết vô lý và hoàn toàn không phù hợp với thực tế và trái ngược hoàn toàn với mọi trải nghiệm của loài người. Nên theo đó, trừ khi chúng ta phải bác bỏ những lý thuyết tầm thường đó và phớt lờ những lời giảng dạy đã được trải qua; chúng ta có bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

22/ Sự thật của Đấng Sáng Tạo không bao giờ—không, không bao giờ—cần một sự giả dối để giúp nó tiến triển. Ông Proctor, trong cuốn sách "Bài học" của mình, nói rằng: Loài người "có thể đi vòng quanh Trái Đất theo nhiều hướng khác nhau". Bây giờ, trong trường hợp này, từ "nhiều" chắc chắn sẽ bao hàm nhiều hơn 2 là điều không thể nghi ngờ; trong khi đó, việc có thể đi vòng quanh Trái Đất theo bất kỳ hướng nào khác ngoài hướng Đông hoặc hướng Tây; và thực tế này hoàn toàn phù hợp và rõ ràng trong mối

quan hệ của nó với Trái Đất như một Mặt phẳng. Lúc này, vì các nhà thiên văn học sẽ không ngu ngốc đến mức làm hỏng một nguyên nhân tốt bằng cách biến tướng thông tin, điều này là bằng chứng tiên đoán rằng mục đích của họ là một mục đích xấu, và—đây là một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

23/ Nếu tìm kiếm kỹ lưỡng qua các tác phẩm thiên văn học, sẽ không tìm thấy một ví dụ nào về một tuyên bố táo bạo, không do dự hoặc đầy sự mạnh mẽ liên quan đến bằng chứng về "hình cầu" của Trái Đất. Ông Proctor nói về "những bằng chứng chứng tỏ rằng... Trái Đất không phẳng"; và nói rằng loài người "tìm ra lý do để nghĩ rằng Trái Đất không phẳng"; và nói về một số vấn đề nhất định được "giải thích bằng cách giả sử" rằng Trái Đất là một quả địa cầu; và tiên đoán rằng mọi người đã "tự tin rằng đó là một quả địa cầu"; nhưng ông cũng nói rằng có một "bằng chứng đầy đủ nhất cho thấy Trái Đất là một quả địa cầu"; giống như bất cứ thứ gì trên thế giới đều có thể cần đến, ngoại trừ một bằng chứng—một bằng chứng chứng minh và giải quyết toàn bộ câu hỏi. Tuy nhiên, tất cả số tiền trong Kho bạc Hoa Kỳ sẽ không thể mua được điều này; và trừ khi tất cả các nhà thiên văn học đều giàu đến mức họ không cần tiền, đây là một bằng chứng tuyệt đối cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

24/ Khi một người nói về một thứ được xem là “hoàn chỉnh nhất” trong số nhiều thứ khác, những thứ khác đó thường không thể đạt được điều gì đó mà thứ “hoàn chỉnh nhất” đang có (Điều này ám chỉ rằng có một khía cạnh hoặc đặc điểm độc đáo mà “thứ hoàn chỉnh nhất” sở hữu, và các thứ khác không thể so sánh được với nó). Và khi người ta biết rằng thứ "hoàn chỉnh nhất" là một sự thất bại hoàn toàn, thì rõ ràng là tất cả những thứ khác và mọi thứ lật vật đều vô giá trị. “Bằng chứng hoàn thiện nhất cho việc Trái Đất là một quả địa cầu” của Proctor nằm ở cái mà ông gọi là "sự thật" rằng khoảng cách từ nơi này đến nơi khác phù hợp với tính toán. Điều trái lại, vì khoảng cách quanh Trái Đất ở vĩ độ 45 độ phía Nam của xích đạo sẽ gấp đôi khoảng cách mà nó sẽ có nếu là trên một quả cầu, nên điều mà nhà thiên văn học vĩ đại nhất của thời đại gọi là "một sự thật" thực sự KHÔNG phải là một sự thật; "bằng chứng hoàn thiện nhất" của ông ta là một thất bại hoàn toàn và ông ấy cũng có thể đã nói với chúng ta ngay lập tức rằng ông ta KHÔNG CÓ BẤT KỲ BẰNG CHỨNG nào để đưa ra cho chúng ta cả. Bây giờ, vì nếu Trái Đất là một quả cầu, thì chắc chắn sẽ phải có hàng đống bằng chứng về nó xung quanh

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

chúng ta, nên khi các nhà thiên văn học, với tất cả sự khéo léo của mình, hoàn toàn không thể chỉ ra một điều nào cả—đừng nói gì đến việc nhật được một điều—vậy thì chính họ đã đưa ra cho chúng ta bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

25/ Dựa trên kế hoạch của nhà khảo sát liên quan đến việc lắp đặt Cáp Điện Báo/Cáp Viễn Thông đầu tiên qua Đại Tây Dương, cho thấy rằng trong 1.665 dặm/khoảng 2.679km—from Valentia ở Ireland đến St. John's ở Newfoundland—bề mặt của Đại Tây Dương là một bề mặt với MỨC NGANG BẰNG nhau—không phải "MỨC/CẤP ĐỘ" của các nhà thiên văn học! Các bản vẽ có thẩm quyền, được công bố vào thời điểm đó là bằng chứng vững chắc cho sự thật và tạo thành bằng chứng thực tế rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

26/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, thì nếu chúng ta lấy Valentia làm điểm khởi hành, nó sẽ cong xuống dưới với khoảng cách 1.665 dặm/khoảng 2.679km xuyên Đại Tây Dương đến Newfoundland, theo bảng dữ liệu của các nhà thiên văn học, là hơn 300 dặm/gần 483km; nhưng, vì bề mặt của Đại Tây Dương không như vậy—thực tế là độ bằng phẳng của nó đã được chứng minh rõ ràng bởi các nhà khảo sát của ngành Cáp Điện Báo—theo đó chúng ta có một bằng chứng thuyết phục rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

27/ Các nhà thiên văn học, khi xem xét "độ cong" giả định của Trái Đất, đã cẩn thận tránh đưa ra quan điểm về vấn đề này một cách cụ thể—mà nếu cần, bất cứ điều gì để có thể làm như vậy—ắt hẳn đã cho thấy sự vô lý tuyệt đối của nó. Đó là, nếu thay vì chọn điểm khởi hành lý tưởng là Valentia thì chúng ta xem mình ở St. John's, cũng với khoảng cách 1.665 dặm đoạn đường nước giữa chúng ta và Valentia thì cũng sẽ "cong" xuống như trong các trường hợp kia! Bây giờ, vì hướng mà Trái Đất được cho là "cong" có thể hoán đổi cho nhau—thực tế là tùy thuộc vào vị trí của một người đứng trên bề mặt của nó—thì điều này hoàn toàn vô lý; và do đó, lý thuyết này là một sự xúc phạm gây phản đối, và Trái Đất hoàn toàn không "cong" chút nào, một bằng chứng hiển nhiên cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

28/ Các nhà thiên văn học thường xem xét 2 điểm trên bề mặt Trái Đất, mà dường như không có bất kỳ giới hạn nào về khoảng cách giữa chúng, như là đang nằm trên cùng

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

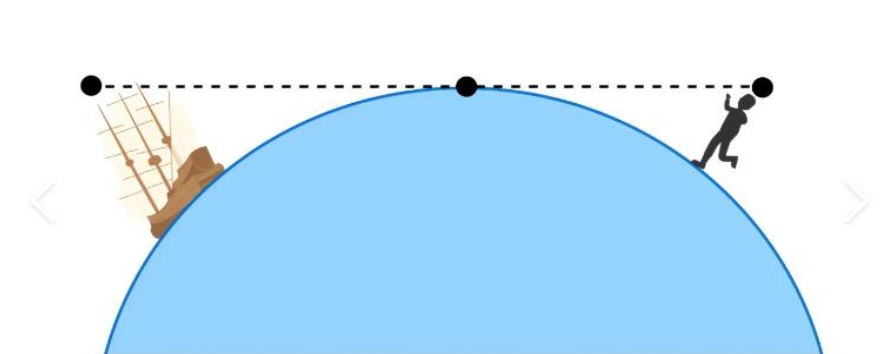
một mặt phẳng; và phần giữa, dù đó có là một đại dương thì vẫn được coi là một "ngọn đồi" rộng lớn—của nước! (Điều này ám chỉ việc khi ta đang ở các mặt bên của đường cong theo hình cầu Trái Đất, khi nhìn lên đỉnh của đường cong thì đó là ngọn đồi nước. Nhưng điều này chỉ là một sự tưởng tượng theo giả thuyết) Đại Tây Dương, khi xem xét vấn đề này theo cách đó, sẽ tạo thành một "ngọn đồi nước" cao hơn trăm dặm! Ý tưởng này đơn giản là sự quái dị và chỉ có thể được tán thành/chấp nhận bởi những nhà khoa học mà toàn bộ công việc kinh doanh của họ được tạo thành từ những nguyên vật liệu/tài liệu có cùng mô tả. Và chắc chắn không cần phải tranh luận gì nhiều nữa để suy ra từ "khoa học" như thế này. Đây là một bằng chứng thỏa đáng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

29/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, chắc chắn nó sẽ có những đặc điểm chung giống nhau—bất kể kích thước của nó—như một quả cầu nhỏ có thể đặt nghiêng trên bàn. Vì quả cầu nhỏ có phần trên/dưới và các mặt bên thì quả cầu lớn cũng phải có như vậy—dù nó có lớn đến đâu. Tuy nhiên, vì Trái Đất vốn được "giả định" là một quả cầu lớn, không có các mặt hoặc phần dưới như quả cầu nhỏ, nên kết luận đó là không thể chối cãi lại được nên nó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

30/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, một người quan sát khi bay lên cao trên bề mặt của nó và lúc nhìn xuống thì sẽ thấy các bề mặt bên thấp hơn/khuất dưới đường ngang của đường chân trời (nếu có thể tưởng tượng được một đường chân trời trong trường hợp như vậy) theo như các biểu đồ thiên văn cho thấy—ở góc độ dao động từ 10 đến gần 50 độ dưới đường ngắm "ngang"! (Điều này cũng vô lý như việc được dạy rằng khi chúng ta nhìn vào mặt một người đối diện, chúng ta đang nhìn xuống chân của họ!) Tuy nhiên, vì không có người quan sát nào ở trên mây hoặc trên bất kỳ đỉnh núi nào trên Trái Đất từng phải làm như vậy, nên điều này cho thấy các biểu đồ được đề cập đến là hư cấu và sai lầm; và rằng lý thuyết đòi hỏi những thứ như vậy để chống đỡ nó cũng mơ hồ và không đúng sự thật; và chúng ta có một bằng chứng đáng kể rằng Trái đất không phải là một quả cầu.

31/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, nó chắc chắn phải lớn như người ta nói—với chu vi 25.000 dặm/khoảng 40.233km. Bây giờ, điều được gọi là "bằng chứng" về sự tròn của

Trái Đất được dạy cho trẻ em ở trường là nếu chúng ta đứng ở bờ biển, thì chúng ta có thể nhìn thấy những con tàu khi chúng đến gần chúng ta và chúng hoàn toàn “đang tiến lên” (Vì theo độ cong giả định); và vì chúng ta có thể nhìn thấy phần cao nhất của những con tàu này trước tiên, đó là vì do phần bên dưới “nằm sau đường cong của Trái Đất”. Bây giờ, vì nếu đúng như vậy—nghĩa là, nếu phần dưới của những con tàu này nằm phía sau một “ngọn đồi nước”—thì kích thước của Trái Đất, được biểu thị bởi một đường cong như thế này, sẽ rất nhỏ đến mức nó chỉ đủ để chứa được số người dân của một giáo xứ nếu họ có thể đi vòng quanh nó, thay vì của các quốc gia trên thế giới; do đó, ý tưởng này là vô lý (Điều này ám chỉ nếu chu vi của Trái Đất khoảng 40.233km thì phạm vi đường cong đó có thể đứng ở bờ biển quan sát được bằng mắt thường thông qua hiện tượng phần dưới của thân tàu bị che khuất do độ cong, thì không đúng với độ cong rất lớn đang được tính toán trên phạm vi của các quốc gia theo thuyết hình cầu). Và sự xuất

hiện này là do một nguyên nhân khác và phải hợp lý hơn; và thay vì là bằng chứng cho thấy Trái Đất có hình cầu, thì nó lại chứng tỏ rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

32/ Người ta thường nói rằng, nếu Trái Đất phẳng thì chúng ta có thể nhìn thấy khắp nơi! Đây là kết quả của sự thiếu hiểu biết. Nếu chúng ta đứng trên bề mặt bằng phẳng của một đồng bằng hoặc thảo nguyên và để ý, chúng ta sẽ thấy rằng đường chân trời được hình thành ở khoảng cách khoảng 3 dặm/4,8km xung quanh chúng ta—nghĩa là, mặt đất dường như nhô lên cho đến khi ở khoảng ngang bằng với đường ngắm hoặc tầm nhìn. Do đó, những vật thể không cao hơn chúng ta đứng—chẳng hạn như 6 feet/1,8m—và ở khoảng cách đó (3 dặm), đã đạt đến "điểm biến mất" và nằm ngoài phạm vi tầm nhìn của chúng ta khi không có sự trợ giúp của thiết bị quan sát (như ống nhòm). Đây là lý do tại sao thân tàu biến mất (khi đi xa chúng ta) trước cánh buồm. Và thay vì có cái bóng mờ nhạt nhất cho bằng chứng về sự tròn của Trái Đất, đó lại là bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

33/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, thì mọi người—ngoại trừ những người ở phía bên trên đỉnh—chắc chắn sẽ phải được "gắn chặt" vào bề mặt của nó bằng cách này hay cách khác (đối với những người và vạn vật ở bề mặt bên và mặt dưới của quả cầu), dù là bởi "luật hấp dẫn" của các nhà thiên văn học hay bởi một số phương pháp khác chưa được khám phá hoặc không thể khám phá! Tuy nhiên, như chúng ta biết rằng chúng ta chỉ đơn giản là đang bước đi trên bề mặt của nó mà không cần bất kỳ sự hỗ trợ nào khác ngoài những thứ cần thiết cho việc di chuyển trên một mặt phẳng, ở đây chúng ta có một bằng chứng thuyết phục rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

34/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, chắc chắn sẽ có—nếu chúng ta có thể tưởng tượng mọi bề mặt xung quanh đều có người đang sinh sống—"nơi/mặt đối cực" đang "đối chân với chúng ta" như theo từ điển nói; "họ sống chính xác ở phía mặt phía bên kia của Trái Đất, thì bàn chân của họ sẽ phải đối diện với bàn chân của chúng ta"—nơi những người được cho là đầu đang hướng xuống, trong khi chúng ta đầu đang hướng lên! Tuy nhiên, với lý thuyết này thì khi chúng ta có thể du hành đến những vùng trên Trái Đất, đến nơi người dân được cho là đầu hướng xuống dưới; và lúc này chúng ta lại vẫn tưởng

tượng rằng mình đang hướng đầu lên trên, và những người mà chúng ta đã bỏ lại phía sau quả cầu thì đầu lại tiếp tục đang hướng xuống dưới. Điều này chứng tỏ rằng toàn bộ sự việc chỉ là một huyền thoại—một giấc mơ—một ảo tưởng và là một cái bẫy; và thay vì có bất kỳ bằng chứng nào theo hướng này để chứng minh cho lý thuyết được phổ biến, thì nó lại là một bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

35/ Nếu chúng ta xem xét một bức ảnh chân thực về đường chân trời xa xôi, hoặc chính bản thân vật thể, chúng ta sẽ thấy rằng nó trùng khớp hoàn toàn với một đường thẳng/ngang và bằng phẳng. Bây giờ, vì không thể có điều gì như vậy trên một quả địa cầu, và chúng ta thấy điều này xảy ra trên toàn bộ Trái Đất, thì đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

36/ Nếu chúng ta đi dọc theo Vịnh Chesapeake vào ban đêm, chúng ta sẽ thấy "ánh sáng" được trưng bày tại Đảo Sharpe trong khoảng 1 giờ trước khi tàu hơi nước đến đó. Chúng ta có thể chọn một vị trí trên boong tàu sao cho lan can của mạn tàu thẳng hàng với "ánh sáng" và nằm trong đường ngắm; và chúng ta sẽ thấy rằng trong toàn bộ hành trình, ánh sáng sẽ không thay đổi một chút nào về độ cao hiển thị của nó. Nhưng, giả sử đã đi qua khoảng cách là 13 dặm/gần 21km, thì lý thuyết về "đường cong" của các nhà thiên văn học đòi hỏi một sự khác biệt (theo cách này hay cách khác!) về độ cao hiển thị của ánh sáng là 112 feet 8 inch (gần 34,3m)! Tuy nhiên, vì không có sự khác biệt nào dù rất nhỏ như độ dày của sợi tóc [được tính bằng micromet (μm)], nên chúng ta có một bằng chứng rõ ràng rằng nước của Vịnh Chesapeake không cong, điều này là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

37/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, rất có thể sẽ có (vì không ai biết) 6 tháng ngày và 6 tháng đêm ở vùng Bắc Cực và Nam Cực, như các nhà thiên văn học dám khẳng định là có—vì lý thuyết của họ yêu cầu điều đó! Tuy nhiên, vì thực tế này—6 tháng ngày và 6 tháng đêm—không được tìm thấy ở đâu ngoài các vùng Bắc Cực, nên nó hoàn toàn phù hợp với những gì mà chúng ta biết về Trái Đất như một mặt phẳng. Đồng thời, điều này bác bỏ "lý thuyết được chấp nhận" và nó cung cấp một bằng chứng nổi bật rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

38/ Khi Mặt Trời đi qua đường xích đạo, vào tháng Ba và bắt đầu quay quanh bầu trời ở vĩ độ Bắc, cư dân ở các vĩ độ cao phía Bắc sẽ nhìn thấy Mặt Trời lướt quanh đường chân trời và tạo thành điểm nghỉ giữa ngày dài của họ, theo một đường nằm ngang, không biến mất trong 6 tháng; khi nó tiếp tục nâng cao vị trí trên bầu trời và quay một vòng trong 24 giờ cho đến tháng Sáu, sau đó bắt đầu đi xuống và tiếp tục cho đến khi biến mất khỏi đường chân trời vào tháng Chín. Vì vậy, ở các vùng phía Bắc, họ có điều mà du khách gọi là "Mặt Trời nửa đêm", vì họ nhìn thấy ánh sáng đó vào thời điểm mà ở vĩ độ phía Nam của họ luôn là nửa đêm. Sau đó, nếu trong nửa năm, chúng ta có thể tận mắt nhìn thấy Mặt Trời di chuyển theo quỹ đạo ngang quanh bầu trời, thì đó là bằng chứng cho thấy rằng trong nửa năm còn lại, Mặt Trời cũng làm điều tương tự, mặc dù nằm ngoài tầm nhìn của chúng ta. Do đó, điều này chứng tỏ rằng Trái Đất là một mặt phẳng và là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

39/ Chúng ta có rất nhiều bằng chứng cho thấy Mặt Trời di chuyển hàng ngày quanh Trái Đất theo những vòng tròn đồng tâm với khu vực phía Bắc, nơi có Sao Bắc Đẩu; nhưng vì lý thuyết Trái Đất là một quả địa cầu nhất thiết phải gắn liền với lý thuyết về chuyển động của nó quanh Mặt Trời theo quỹ đạo hàng năm, nên lý thuyết này sẽ phải sụp đổ khi chúng ta đưa ra bằng chứng về điều mà chúng ta đang nói đến. Và khi làm như vậy, nó tạo thành bằng chứng cho thấy Trái đất không phải là một quả cầu.

40/ Kênh đào Suez nối Biển Đỏ với Địa Trung Hải dài khoảng 100 dặm/gần 161km; nó tạo thành một mặt nước thẳng và bằng phẳng từ đầu này đến đầu kia; và không có "sự điều chỉnh" nào cho bất kỳ "đường cong" giả định nào được đưa ra trong quá trình xây dựng. Đó là bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

41/ Khi các nhà thiên văn học khẳng định rằng việc "cho phép độ cong" trong việc xây dựng kênh đào là "cần thiết", thì tất nhiên đó là để theo ý tưởng của họ, có thể có một đường cắt ngang bằng cho mức nước. Vậy thì, họ mâu thuẫn với chính mình một cách trắng trợn biết bao khi nói rằng bề mặt cong của Trái Đất là một "mức bằng thực sự"! Họ còn muốn gì hơn ở một con kênh ngoài một mức ngang bằng thực sự? Vì họ tự mâu thuẫn với chính mình ở một điểm cơ bản như thế này, nên đó là bằng chứng cho thấy toàn bộ sự việc chỉ là một ảo tưởng, và chúng ta có bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

42/ Chắc chắn rằng lý thuyết về tính tròn của Trái Đất và tính chuyển động của nó phải cùng tồn tại hoặc sụp đổ cùng nhau. Khi đó, bằng chứng về tính bất động của nó thực tế là một bằng chứng về tính không tròn của nó. Bây giờ, việc Trái Đất không chuyển động, không xoay quanh trục của nó hay không theo quỹ đạo xung quanh Mặt Trời hoặc bất cứ thứ gì khác, thì có thể được chứng minh một cách dễ dàng. Nếu Trái Đất di chuyển trong không gian với tốc độ khoảng 1.100 dặm/1.770km trong 1 phút theo một hướng cụ thể như các nhà thiên văn học đã dạy chúng ta, thì chắc chắn sẽ có sự khác biệt trong kết quả của việc bắn một viên đạn theo hướng đó và theo hướng ngược lại với hướng đó. Nhưng trên thực tế, không có một chút khác biệt nhỏ nào trong bất kỳ trường hợp nào như vậy, nên rõ ràng là mọi chuyển động được cho là của Trái Đất đều bị bác bỏ. Và do đó, chúng ta có một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

43/ Các hoàn cảnh liên quan đi kèm với các vật thể được gây ra để rơi từ độ cao lớn không chứng minh được gì về chuyển động hoặc sự ổn định của Trái Đất, vì nếu vật thể đó nằm trên một vật thể đang di chuyển khác thì nó sẽ tham gia vào chuyển động đó; nhưng nếu một vật được ném lên từ một vật thể khác đang đứng yên và sau đó từ một vật thể khác đang di chuyển, thì tình huống khi nó rơi xuống sẽ rất khác nhau. Trong trường hợp trước, nó sẽ rơi gần tại nơi mà nó được ném lên; trong trường hợp sau, nó sẽ rơi lại phía sau—vật thể đang chuyển động đã ném nó lên sẽ để nó ở lại phía sau. Bây giờ, hãy cố định súng và đầu nòng hướng lên trên rồi bắn ra một viên đạn và nó sẽ rơi xuống gần khẩu súng. Nếu Trái Đất di chuyển khoảng 1.100 dặm/1.770km 1 phút, thì viên đạn sẽ rơi ra phía sau khẩu súng, theo hướng ngược lại với hướng chuyển động đã được giả định. Nhưng vì điều này KHÔNG phải là trường hợp thực tế, chuyển động tưởng tượng của Trái Đất là không được chấp nhận và bị bác bỏ. Và chúng ta có thêm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

44/ Bằng chứng cho thấy rằng, nếu một viên đạn được bắn ra cùng hướng với một vật thể đang chuyển động nhanh theo hướng mà vật thể đó đang chuyển động (Ví dụ một người đứng trên toa tàu đang chuyển động, bắn viên đạn theo hướng về phía trước), thì viên đạn sẽ rơi xuống mặt đất ở gần khoảng cách mà vật thể đó đang chuyển động tới. Bây giờ, vì Trái Đất được cho là chuyển động với tốc độ khoảng 19 dặm/30,5km trong 1 giây thời gian “từ Tây sang Đông”, nên có thể tưởng tượng được sự khác biệt đáng kể nếu khẩu súng được bắn theo hướng ngược lại. Nhưng trên thực tế, không có một chút khác biệt nhỏ nào, dù sự việc có thể được thực hiện theo bất kỳ cách nào, chúng ta buộc phải lật đổ mọi ảo tưởng liên quan đến chuyển động của Trái Đất. Và thêm một bằng chứng nổi bật rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

45/ Nhà thiên văn học Hoàng gia Anh, George B. Airy, trong tác phẩm nổi tiếng về Thiên văn học của ông, “Ipswich Lectures” đã nói: “Sao Mộc là một hành tinh lớn xoay quanh trục của nó, và tại sao chúng ta không xoay?” Tất nhiên, câu trả lời thông thường là “Bởi vì Trái Đất không phải là một hành tinh!” Do đó, khi một nhà thiên văn học Hoàng gia đã đặt lời vào miệng chúng ta để chúng ta có thể bác bỏ tính chất hành tinh được cho là của Trái Đất, thì chúng ta không cần phải đi đâu xa để tìm ra bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

46/ Người ta đã chứng minh rằng chuyển động theo hướng Đông hoặc Tây nhất thiết phải là một đường tròn quanh trung tâm hướng Bắc. Điểm hướng Bắc hoặc trung tâm duy nhất so với các thiên thể chuyển động mà mọi người biết đến là điểm được hình thành bởi Sao Bắc Đẩu, nó nằm phía trên phần trung tâm trái rỗng của Trái Đất. Do đó, khi các nhà thiên văn học nói với chúng ta về một hành tinh đang chuyển động theo hướng Tây quanh Mặt Trời, thì điều đó cũng vô nghĩa đối với họ cũng như đối với chúng ta, trừ khi họ đặt Mặt Trời trở thành là trung tâm phía Bắc của chuyển động, điều mà họ không thể làm được! Vì vậy, về bề ngoài thì chuyển động mà họ nói với chúng ta rằng các hành tinh có là vô lý; và vì trên thực tế, Trái Đất không thể có chuyển động phi lý nào như vậy cả, nên rõ ràng là nó không thể giống như những gì các nhà thiên văn học đã nói—một hành tinh. Và nếu không phải là một hành tinh thì đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

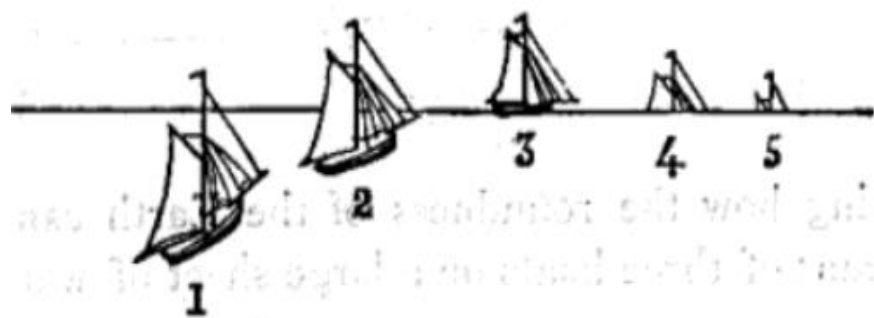
47/ Dựa vào sự thật rõ ràng là bất kỳ ai đi đến bờ biển đều thấy rằng đường chân trời là một đường thẳng hoàn toàn, nên việc này khiến cho các nhà thiên văn học không thể nào thực hiện được việc cố gắng truyền đạt bằng hình ảnh hay trình bày ý tưởng về “độ lồi” của Trái Đất một cách nhất quán. Vì họ không dám mô tả đường chân trời này là một đường cong, vì đã có quá nhiều người biết rằng nó là một đường thẳng! Nhà thiên văn học vĩ đại nhất của thời đại, ở trang 15 trong cuốn “Bài học/Lessons” của ông ta, đã đưa ra hình ảnh minh họa về một con tàu đang ra khơi “như thể nó đang đi vòng qua đỉnh một ngọn đồi nước lớn”; và ở đó—sự thật—là đường chân trời thẳng tắp và bằng phẳng rõ ràng dọc theo đỉnh của “ngọn đồi” từ bên này sang bên kia của hình ảnh! Bây giờ, nếu hình ảnh này đúng với tất cả các phần của nó—và nó thậm chí sai lệch nghiêm trọng ở một số điểm—thì nó sẽ cho thấy rằng Trái Đất là một hình trụ; vì “ngọn đồi” được hiển thị chỉ đơn giản là ở phía trên một bên của đường ngang bằng phẳng, và chúng ta được dẫn dắt để suy nghĩ rằng khi xuống phía bên kia, nó cũng sẽ có sự di chuyển như vậy! Vì vậy, nếu khi chúng ta có thẩm quyền cao như Giáo sư Richard A. Proctor rằng Trái Đất là một hình trụ, thì chắc chắn đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

48/ Trong cuốn "Bài học về Thiên văn học Cơ bản/Lessons in Elementary Astronomy" của ông Proctor ở trang 15, một con tàu được diễn tả như đang đi ra xa khỏi người quan

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

sát và nó được đưa ra ở 5 vị trí hoặc khoảng cách khác nhau trong hành trình của nó. Ở vị trí đầu tiên, cột buồm của nó xuất hiện phía trên đường chân trời và do đó cao hơn tầm nhìn của người quan sát. Tuy nhiên, ở vị trí thứ 2 và 3, tượng trưng cho con tàu ngày càng xa hơn, nó được vẽ cao và càng cao hơn so với đường chân trời! Bây giờ, việc một con tàu đi xa khỏi người quan sát dưới các điều kiện được chỉ ra và xuất hiện như trong hình ảnh là điều hoàn toàn không thể. Do đó, hình ảnh này là một sự trình bày sai lệch, một sự lừa đảo và một sự ô nhục.

Một con tàu bắt đầu đi xa khỏi người quan sát với cột buồm phía trên tầm nhìn của anh ta và rồi có vẻ như đang đi xuống và vẫn tiếp tục đi xuống dưới đường chân trời, và không thể xuất hiện—đối

với bất kỳ ai có tầm nhìn không bị méo mó—theo bất kỳ hướng nào khác, cong hoặc thẳng. Vì vậy, thiết kế của nhà thiên văn học – họa sĩ là để cho thấy Trái Đất là một quả địa cầu và các điểm trong hình chỉ có thể chứng minh Trái Đất là hình trụ nếu đúng hoặc là KHÔNG đúng, điều đó cho thấy nhà thiên văn học – họa sĩ không chứng minh được bằng hình ảnh rằng Trái Đất là một quả địa cầu hay một hình trụ. Và do đó chúng ta có bằng chứng hợp lý rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

49/ Một sự thật hiển nhiên là người ta liên tục nhìn thấy các đám mây di chuyển theo mọi hướng—thật vậy, và thường xuyên theo các hướng khác nhau trong cùng một lúc—from Tây sang Đông cũng là một hướng thường xuyên như bất kỳ hướng nào khác. Bây giờ, nếu Trái Đất là một quả địa cầu, quay trong không gian từ Tây sang Đông với tốc độ 19 dặm/30,5km trong 1 giây, thì những đám mây đang di chuyển về phía Đông trước mắt chúng ta sẽ phải di chuyển nhanh hơn 19 dặm trong 1 giây thì mới có thể được nhìn thấy như vậy; trong khi những đám mây có vẻ như đang chuyển động theo hướng ngược lại thì không cần phải chuyển động chút nào, vì chuyển động của Trái Đất là đã quá đủ để tạo ra hiện tượng đó. Nhưng chỉ cần một chút hiểu biết thông thường là có thể cho chúng ta thấy rằng chính những đám mây đang di chuyển giống như chúng có vẻ

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

làm, và do đó Trái Đất là bất động. Khi đó, chúng ta có bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

50/ Chúng ta đọc trong cuốn sách được soi dẫn, hay tuyển tập sách, được gọi là Kinh Thánh, từ đầu đến cuối không hề nói gì về Trái Đất là một quả địa cầu hay một hành tinh; và nếu Trái Đất là một quả cầu thì không thể có những hàng trăm ẩn dụ mà trong các trang sách đã nêu ra. Và do đó, được các nhà thiên văn học nói là vô lý và trái ngược lại với những gì họ biết là đúng! Đây là nền tảng của sự không tin vào tín ngưỡng của thời hiện đại. Tuy nhiên, vì mọi ẩn dụ trong số rất nhiều ẩn dụ về Trái Đất và các thiên thể trong Kinh Thánh đều có thể được chứng minh là hoàn toàn đúng với tự nhiên, và chúng ta đọc thấy rằng Trái Đất được "mở rộng ra" "trên mặt nước", như "đứng trong nước và ngoài nước" và về việc nó được "thiết lập để không thể di chuyển", chúng ta có một kho lưu trữ để lấy tất cả các bằng chứng mà chúng ta cần, nhưng chúng ta sẽ chỉ đưa ra một bằng chứng—bằng chứng trong Kinh Thánh—rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

51/ Một "Quy định Thường trực" tại Viện Quốc hội Anh đề cập rằng, trong quá trình đào kênh v.v... đường chuẩn được sử dụng sẽ là một "đường nằm ngang, giống nhau trong toàn bộ chiều dài của công trình". Bây giờ, nếu Trái Đất là một quả địa cầu thì "Quy định" này không thể được thực hiện, nhưng nó được thực hiện. Do đó, đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

52/ Một sự thật hiển nhiên và không thể chối cãi là có một lượng băng tích tụ lớn hơn nhiều ở phía Nam đường xích đạo so với lượng băng được tìm thấy ở cùng vĩ độ phía Bắc; và người ta nói rằng tại Kerguelen (50 độ phía Nam) có 18 loài thực vật tồn tại, trong khi ở Iceland (gần trung tâm phía Bắc 15 độ) có 870 loài; và quả thực, tất cả các dữ kiện trong trường hợp này, đều cho thấy rằng sức ảnh hưởng của Mặt Trời ở những nơi của khu vực phía Nam ít mãnh liệt hơn ở những vĩ độ tương ứng của phía Bắc. Giờ đây, theo giả thuyết của Newton, tất cả những điều này đều không thể giải thích được, trong khi nó hoàn toàn phù hợp với các sự kiện được tiết lộ thông qua việc thực hiện các nguyên tắc liên quan đến Triết học Zetetic của "Parallax". Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

53/ Hàng năm, Mặt Trời có khoảng cách về phía Nam đường xích đạo bằng với khoảng cách về phía Bắc; và nếu Trái Đất không "mở rộng ra" như trên thực tế, mà bị lật ngược lại (giống như lõm xuống) như lý thuyết của Newton gợi ý, thì chắc chắn nó sẽ chỉ nhận được một phần lượng tia sáng của Mặt trời về phía Nam cũng như phía Bắc. Nhưng ở khu vực phía Nam, như thực tế đã nêu, rộng hơn nhiều so với khu vực phía Bắc; và vì Mặt Trời phải hoàn thành hành trình của mình một vòng sau 24 giờ nên nó di chuyển nhanh hơn khi đi về phía Nam xa hơn từ tháng 9 đến tháng 12, và ảnh hưởng của nó có ít thời gian hơn để tích tụ tại bất kỳ điểm nào. Vì vậy, sẽ không thể có các hiện tượng như hiện tại nếu Trái Đất là một quả địa cầu; và đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

54/ Nhà du hành khí cầu có thể ở độ cao vài dặm trên không trung trong nhiều giờ với khinh khí cầu của mình, rồi lại hạ cánh xuống cùng quận hoặc giáo xứ nơi anh ta đã bay lên. Bây giờ, trừ khi Trái Đất kéo khinh khí cầu theo cùng với nó trong chuyển động với tốc độ 19 dặm/30,5km mỗi giây, nếu không thì nó phải bị bỏ lại rất xa phía sau trong không gian; nhưng vì người ta chưa bao giờ biết đến trường hợp nào khinh khí cầu bị bỏ lại như vậy. Đây là một bằng chứng cho thấy Trái Đất không chuyển động; và do đó, nó cũng là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

55/ Lý thuyết thiên văn học của Newton đòi hỏi rằng Mặt Trăng "mượn" ánh sáng từ Mặt Trời. Bây giờ, vì tia sáng của Mặt Trời rất nóng và ánh sáng của Mặt Trăng truyền theo nó không hề có nhiệt, nên Mặt Trời và Mặt Trăng là "2 nguồn ánh sáng lớn" như chúng ta đã đọc ở đâu đó; vậy thì lý thuyết của Newton là một sai lầm. Và do đó, chúng ta có bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

(Chú thích thêm: Lý thuyết của Newton về luật hấp dẫn và quỹ đạo của Mặt Trăng và Mặt Trời đã có những đóng góp quan trọng cho khoa học, nhưng cũng có một số hạn chế và sai sót:

+ Định luật vạn vật hấp dẫn: Lý thuyết hấp dẫn của Newton đã thiết lập các định luật về chuyển động và định luật vạn vật hấp dẫn. Tuy nhiên, nó không thể giải thích một số hiện tượng như hiện tượng thủy triều hoặc chuyển động của các hành tinh khác.

+ Khối lượng của Mặt Trăng và Mặt Trời: Newton giả định rằng Mặt Trăng và Mặt Trời có khối lượng vô hạn. Trong thực tế, chúng có khối lượng hữu hạn, và sự tương tác giữa chúng và Trái Đất không hoàn toàn theo lý thuyết.

+ Sự xáo trộn trong không gian: Một sự khác biệt trong quỹ đạo của sao Thủy đã chỉ ra những sai sót trong lý thuyết của Newton. Điều này đặc biệt liên quan đến sự tương tác giữa Mặt Trăng, Mặt Trời và Trái Đất).

56/ Mặt Trời và Mặt Trăng thường có thể được nhìn thấy ở trên cao cùng một lúc—Mặt Trời mọc ở phía Đông và Mặt Trăng lặn ở phía Tây—ánh sáng của Mặt Trời thực sự làm lu mờ ánh sáng của Mặt Trăng bằng sự tương phản tuyệt đối! Nếu lý thuyết Newton được chấp nhận là đúng và Mặt Trăng nhận được ánh sáng từ Mặt Trời, thì Mặt Trăng sẽ nhận được nhiều ánh sáng hơn khi đối diện với ánh sáng đó—nếu một quả cầu có thể hoạt động như một vật phản xạ trên toàn bộ bề mặt của nó! Nhưng khi ánh sáng của Mặt Trăng bị mờ đi trước ánh sáng của Mặt Trời mọc, thì đó là bằng chứng cho thấy lý thuyết này đã thất bại. Và điều này cho chúng ta thêm bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

57/ Giả thuyết của Newton liên quan đến sự cần thiết của Mặt Trời trong trường hợp nguyệt thực, phải nằm ở phía đối diện của Trái Đất hình cầu để phủ bóng lên Mặt Trăng. Nhưng, vì nguyệt thực đã xảy ra khi cả Mặt Trời và Mặt Trăng đều ở trên đường chân trời, nên điều này cho thấy bóng của Trái Đất không thể che khuất được Mặt Trăng; lý thuyết này là một sai lầm. Và đó không gì khác hơn là một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu.

58/ Các nhà thiên văn học chưa bao giờ đồng ý với nhau về việc Mặt Trăng quay quanh một Trái Đất đang xoay và quay luân phiên—Trái Đất, Mặt Trăng, các hành tinh và vệ tinh của chúng, tất cả cùng lúc lao qua không gian quanh Mặt Trời đang xoay và quay hướng về chòm sao Hercules, với tốc độ 4 triệu dặm/khoảng 6.437.376km mỗi ngày! Và họ sẽ không bao giờ đồng ý, không thể nhất trí! Với Trái Đất là một mặt phẳng và không có chuyển động, toàn bộ sự việc đều rõ ràng. Và nếu một cơn rơm có thể chỉ ra hướng gió thổi, thì điều này có thể được coi là một bằng chứng khá mạnh mẽ rằng Trái Đất không phải là một quả cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

59/ Ông Proctor nói: “Mặt Trời ở xa đến mức thậm chí việc di chuyển từ phía bên này sang phía bên kia của Trái Đất cũng không khiến người ta nhìn thấy Mặt Trời theo một hướng khác—ít nhất là sự khác biệt quá nhỏ để có thể đo lường được”. Bây giờ, vì chúng ta biết rằng phía Bắc đường xích đạo, chẳng hạn 45 độ, chúng ta nhìn thấy Mặt Trời vào giữa trưa ở phía Nam; và ở cùng khoảng cách 45 độ đó về phía Nam đường xích đạo, chúng ta nhìn thấy Mặt Trời vào giữa trưa ở phía Bắc, chính những cái bóng của chúng ta trên mặt đất đang lên tiếng chống lại ảo tưởng về ngày hôm đó và cho chúng ta bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

[Ví dụ minh họa cho điều này có thể là:

+ Vùng 45 độ vĩ độ Bắc: chẳng hạn như ở Pháp, vào mùa hè, khi Mặt Trời ở góc cao nhất trên bầu trời, người ta sẽ nhìn thấy Mặt Trời ở phía Nam. Bóng của họ sẽ chỉ vào phía Bắc trên mặt đất.

+ Vùng 45 độ vĩ độ Nam: chẳng hạn như ở Nam Úc, người ta sẽ nhìn thấy Mặt Trời ở phía Bắc vào giữa trưa. Bóng của họ sẽ chỉ vào phía Nam trên mặt đất.]

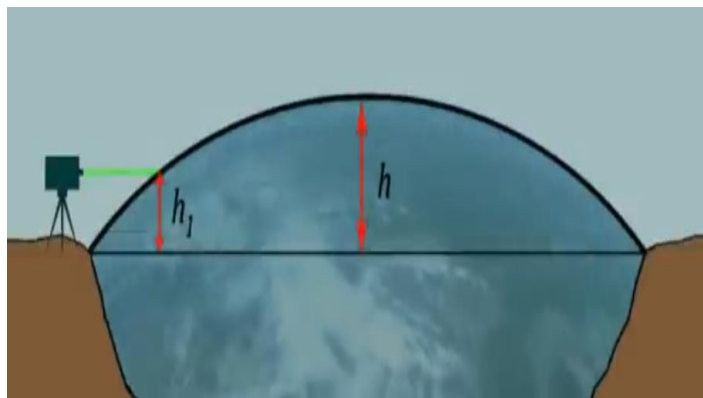
60/ Đối với nhà thiên văn học, không có vấn đề nào quan trọng hơn vấn đề khoảng cách từ Mặt Trời đến Trái Đất. Mọi thay đổi trong ước tính đều làm thay đổi mọi thứ. Bây giờ, vì các nhà thiên văn học hiện đại, trong ước tính của họ về khoảng cách này, đã đi hết con đường dọc theo dòng số liệu từ 3 triệu dặm/khoảng 4.828.032km đến 104 triệu dặm/167.371.040km—ngày nay, khoảng cách là hơn 91 triệu dặm/khoảng 146.450.240km; vấn đề không phải là bao nhiêu, vì cách đây không nhiều năm, ông John Russell Hind (1796–1866) một nhà thiên văn học người Anh đã đưa ra khoảng cách “chính xác” là 95.370.000 dặm/khoảng 153.573.840km!—điều đó cho thấy rằng họ không biết, và thật ngu ngốc nếu ai đó mong đợi rằng họ sẽ biết, khoảng cách đến Mặt Trời! Và vì tất cả những suy đoán và sự vô lý này đều xuất phát từ giả định ban đầu rằng Trái Đất là một thiên thể lang thang. Và tất cả đều bị cuốn trôi bởi kiến thức thực tế rằng Trái Đất là một mặt phẳng, nên đây là bằng chứng rõ ràng cho thấy Trái đất không phải là một quả cầu.

61/ Rất dễ thấy rằng một lý thuyết về đo lường mà không có thước đo thì cũng giống như một con tàu không có bánh lái; là một thước đo không cố định, không có khả năng

cố định và chưa bao giờ được cố định, vậy thì sẽ không tạo thành thước đo nào cả; và rằng vì thiên văn học lý thuyết hiện đại phụ thuộc vào khoảng cách của Mặt Trời với Trái Đất làm thước đo của nó, và khoảng cách này không được biết đến, nên nó là một hệ thống đo lường không có thước đo—một con tàu không có bánh lái. Bây giờ, vì không khó để thấy trước sự đổ vỡ của thứ này khi việc va chạm vào tảng đá—nơi mà nền thiên văn học Zetetic được thành lập, nên đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

62/ Người ta thường khẳng định rằng “Trái Đất phải là một quả địa cầu vì loài người đã đi thuyền quanh nó”. Bây giờ, vì điều này ngụ ý rằng chúng ta không thể đi vòng quanh Trái Đất trừ khi nó là một quả địa cầu, khẳng định này thật nực cười; và thực tế là chúng ta có thể đi vòng quanh Trái Đất như một mặt phẳng. Và chúng ta có một bằng chứng khác cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

63/ Có một thực tế không được nhiều người biết đến là khi một con tàu đang di chuyển ra xa chúng ta, đã đạt đến điểm mà thân tàu của nó không còn nhìn thấy được nếu chúng ta không có sự trợ giúp, thì một chiếc kính viễn vọng tốt sẽ khôi phục lại tầm nhìn của chúng ta về phần này của con tàu. Bây giờ, vì kính viễn vọng không được chế tạo để

cho phép loài người nhìn xuyên qua một “ngọn đồi nước”, nên rõ ràng là thân tàu không nằm phía sau ngọn đồi nước khi chúng có thể được nhìn thấy qua kính viễn vọng, mặc dù chúng ta không thể nhìn thấy chúng bằng mắt thường được nữa. Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

64/ Ông James Glaisher là một nhà khí tượng học, phi công khinh khí cầu và nhà thiên văn học người Anh, đã nói về việc khi bay trên khinh khí cầu của mình: "Đường chân trời luôn xuất hiện ở một mức ngang tầm với chiếc ô tô". Bây giờ, vì chúng ta có thể tìm kiếm vô ích trong các định luật quang học để tìm thấy bất kỳ nguyên lý nào có thể làm

cho bề mặt của một quả địa cầu xoay mặt lên trên thay vì hướng xuống dưới, nên đó là một bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

65/ Mục sư D. Olmsted, khi mô tả một sơ đồ được cho là thể hiện Trái Đất như một quả địa cầu, với hình dáng của một người nhô ra ở mỗi bên và một người đứng hướng xuống dưới, đã nói: “Chúng ta nên tập trung vào điểm này cho đến khi chúng ta thấy nó thực sự trở lên trên”—theo hướng được đưa ra cho những hình ảnh này như đối với một hình mà ông đã đặt ở trên cùng! Hiện tại, một hệ thống triết học đòi hỏi phải làm một điều gì đó thực sự là việc làm mất trí của chúng ta, bằng cách chìm đắm trong suy nghĩ

về một điều vô lý cho đến khi chúng ta nghĩ rằng đó là sự thật. Hệ thống như vậy không thể dựa trên sự thật của Đấng Sáng tạo, vốn không bao giờ yêu cầu bất cứ điều gì như vậy. Vì vậy, lý thuyết thiên văn học phổ biến thời đó cho đến ngày hôm nay đều đòi hỏi điều này, nên rõ ràng đó là điều sai lầm; và kết luận này cung cấp cho chúng ta bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

66/ Người ta thường nói rằng những dự đoán về nhật thực chứng tỏ các nhà thiên văn học đúng trong lý thuyết của họ. Nhưng chưa thấy điều này chứng tỏ được gì nhiều. Người ta biết rõ rằng ông Claudius Ptolemaeus (một nhà bác học Hy Lạp đã có nhiều đóng góp quan trọng trong lĩnh vực toán học, thiên văn học, địa lý và âm nhạc...) đã dự đoán được hiện tượng nhật thực xảy ra trong khoảng 600 năm sau đó dựa trên cơ sở Trái Đất là một mặt phẳng, với độ chính xác cao như những gì các nhà quan sát hiện đại dự đoán. Khi đó, nếu các dự đoán chứng minh được tính đúng đắn của các lý thuyết cụ thể đang thịnh hành vào thời điểm đó, thì chúng cũng chứng minh được một mặt của vấn đề như các mặt khác, và cho phép chúng ta đưa ra tuyên bố về bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

67/ 700 dặm/khoảng 1.126km được cho là chiều dài của Kênh đào lớn ở Trung Quốc. Chắc chắn rằng, khi con kênh này được hình thành, không hề có sự “cho phép” nào đối với “độ cong”. Tuy nhiên, kênh đào vẫn tồn tại mà không cần đến điều này. Đây là một bằng chứng của người Trung Quốc cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

68/ Ông Joseph Norman Lockyer (một nhà thiên văn người Anh có đóng góp quan trọng trong lĩnh vực thiên văn học và khoa học tự nhiên...) nói: “Bởi vì Mặt Trời dường như mọc ở phía Đông và lặn ở phía Tây nên Trái Đất thực sự quay theo hướng ngược lại, tức là từ Tây sang Đông”. Bây giờ, điều này cũng không khác hơn những gì khi chúng ta nói—Bởi vì một người dường như đang đi lên phố, nên con phố thực sự đi xuống phía sau người đó! Và vì khoa học đích thực sẽ không chứa đựng những điều vô nghĩa như thế này, nên điều này có nghĩa là cái gọi là khoa học thiên văn học lý thuyết là không đúng; và do đó, chúng ta có bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

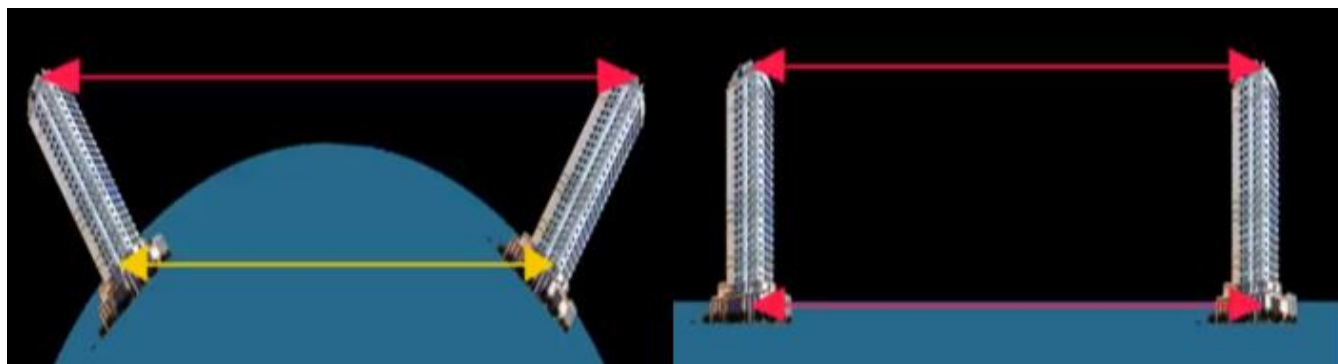
69/ Ông Lockyer nói: “Những hiện tượng liên quan đến sự mọc và lặn của Mặt Trời và các ngôi sao có thể là do Trái Đất của chúng ta đứng yên, và Mặt Trời cùng các ngôi sao di chuyển quanh nó; hoặc do chính Trái Đất tự xoay tròn, trong khi Mặt Trời và các ngôi sao đứng yên”. Bây giờ, vì khoa học chân chính không cho phép bất kỳ sự lựa chọn thay thế nghèo nàn nào như thế này, nên rõ ràng là thiên văn học lý thuyết hiện đại không phải là khoa học chân chính thực sự, và giáo điều chính/hàng đầu của nó là một sự ngụy biện sai lầm. Khi đó, chúng ta có một bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

70/ Ông Lockyer, khi mô tả bức tranh của mình về bằng chứng được cho là về sự tròn của Trái Đất thông qua những con tàu đi vòng quanh một “đồi nước”, đã sử dụng những từ sau: “Sơ đồ cho thấy cách mà khi chúng ta cho rằng Trái Đất tròn, chúng ta phải giải thích tại sao những con tàu trên biển lại trông thấy như vậy”. Điều này hoàn toàn không xứng đáng với danh hiệu Khoa học! Một khoa học bắt đầu bằng việc giả định và kết thúc bằng việc giải thích giả định đó; từ đầu đến cuối, chỉ là một trò hề. Những người không thể làm gì tốt hơn ngoài việc tự mua vui theo cách này phải bị lên án và chỉ là những kẻ mộng mơ, và giáo điều chủ đạo của họ là một sự ảo tưởng. Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

71/ Lý thuyết của các nhà thiên văn học về Trái Đất hình cầu đòi hỏi phải kết luận rằng nếu chúng ta di chuyển về phía Nam đường xích đạo, việc nhìn thấy Sao Bắc Đẩu là điều không thể. Tuy nhiên, người ta biết rõ rằng ngôi sao này đã được các nhà hàng hải nhìn thấy khi họ ở cách xa hơn 20 độ về phía Nam đường xích đạo. Sự thật này, giống như

hàng trăm sự thật khác, khiến các lý thuyết như thế này phải bị lu mờ và đáng phải hổ thẹn. Và điều này cung cấp cho chúng ta bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

72/ Các nhà thiên văn học nói với chúng ta rằng, do “hình cầu” của Trái Đất, nên các bức tường thẳng đứng của các tòa nhà không ở đâu có thể song song với nhau, và thậm chí ngay cả các bức tường của những ngôi nhà ở 2 phía đối diện của một con phố cũng không hoàn toàn như vậy! Tuy nhiên, vì mọi quan sát đều không tìm thấy bất kỳ bằng chứng nào về sự thiếu hoặc không song song này mà lý thuyết đã đòi hỏi, nên ý tưởng này phải bị bác bỏ vì nó vô lý và trái ngược với tất cả các sự thật đã được biết đến. Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

73/ Các nhà thiên văn học đã thực hiện các thí nghiệm với các con lắc được treo bên trong các tòa nhà cao tầng và rất hân hoan với ý tưởng có thể chứng minh được sự xoay của Trái Đất quanh "trục" của nó, bằng cách thông qua các hướng thay đổi khác nhau của con lắc đối với một cái bàn được chuẩn bị sẵn bên dưới—khẳng định rằng cái bàn chuyển động tròn dưới con lắc, thay vì con lắc dịch chuyển và dao động theo các hướng khác nhau trên bàn! Tuy nhiên, vì người ta phát hiện ra rằng con lắc thường xuyên đi sai hướng đối với lý thuyết "xoay", nên sự thất vọng và bức bối đã thay thế cho sự hân hoan đó, và chúng ta có bằng chứng về sự thất bại của các nhà thiên văn học trong nỗ lực của họ nhằm chứng minh lý thuyết này. Và do đó, thêm một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

74/ Về cái được gọi là “chuyển động của toàn bộ Hệ Mặt Trời trong không gian”, Nhà thiên văn học Hoàng gia Anh đã từng nói: “Vấn đề được để lại trong trạng thái không

chắc chắn thú vị nhất, và tôi sẽ rất vui nếu có ai đó có thể giúp chúng ta thoát khỏi nó". Mà từ đó, toàn bộ hệ thống của Newton đang ở trong tình trạng không chắc chắn tột độ nhất hiện nay — vì việc liệu Mặt Trăng quay quanh Trái Đất hay Trái Đất quay quanh Mặt Trăng đã là một vấn đề gây tranh cãi “nóng bỏng” trong nhiều năm — Nên từ gốc rễ và nhánh, toàn bộ sự việc đó là sai; và, tất cả đều nóng hổi từ lò lửa cuồng nhiệt của sự mê muội triết học. Chúng ta tìm thấy thêm một bằng chứng rõ ràng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

75/ Các nhà thiên văn học cho chúng ta biết rằng cần có hơn 1 triệu Trái Đất để tạo nên một thiên thể giống như Mặt Trời, và cần có hơn 53.000 Mặt Trời để bằng thể tích khối của sao Vega. Và Vega là một "ngôi sao nhỏ"! Và có vô số hàng triệu ngôi sao như vậy! Và phải mất 30.000.000 năm để ánh sáng của một số ngôi sao này có thể đến được nơi chúng ta ở với mức 12.000.000 dặm/19.311.600km trong mỗi phút! Và, theo ông Proctor nói: "Tôi nghĩ một ước tính vừa phải về tuổi của Trái Đất sẽ là 500.000.000 năm! Cũng chính cá nhân ông nói, “Trọng lượng của nó là gần 6.000.000.000.000.000.000 tấn!” (6 tỷ tỷ tấn). Giờ đây, vì không có người nào có thể hiểu được những điều này nên việc trao chúng cho thế giới là một sự sỉ nhục—một sự xúc phạm. Và mặc dù tất cả họ đều xuất phát từ một giả định rằng Trái Đất là một hành tinh, nhưng thay vì ủng hộ giả định đó thì họ lại tự kéo nó xuống bằng sức nặng của sự vô lý của chính mình và để nó nằm lại trong cát bụi—một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

76/ Ông J.R.Young, trong tác phẩm về Hàng hải của mình, đã nói: "Mặc dù đường đi của con tàu nằm trên một bề mặt hình cầu, tuy nhiên chúng ta có thể biểu diễn độ dài của đường đi bằng một đường thẳng trên một bề mặt phẳng" (Và việc điều hướng trên bề mặt phẳng là quy tắc). Bây giờ, vì hoàn toàn không thể "biểu diễn" một đường cong bằng một đường thẳng và việc cố gắng làm như vậy thật là điều vô lý, nên một đường thẳng phải biểu thị là một đường thẳng chứ không phải một đường cong. Và vì bề mặt của nước trên đại dương đang được ông Young xem thấy, nên nó cho thấy bề mặt này là một bề mặt thẳng láng; và chúng ta cảm ơn ông Young, một giáo sư về Hàng hải, vì đã chứng minh rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

77/ "Ồ, nhưng nếu Trái Đất là một mặt phẳng, chúng ta có thể đi tới rìa mép và bị ngã nhào lộn!" là một khẳng định rất phổ biến. Đây là một kết luận được đưa ra quá vội vàng và sự thật đã lật đổ nó. Trái Đất chắc chắn là như vậy, đúng như mọi người thấy thông qua quan sát của mình, và chính ông Proctor nói rằng nó "có vẻ" như vậy—là phẳng; và chúng ta không thể vượt qua hàng rào cản bằng giá bao quanh nó. Đây là câu trả lời hoàn chỉnh cho sự phản đối đó; và tất nhiên cũng là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

78/ "Đúng, nhưng chúng ta có thể đi vòng quanh miền Nam đủ dễ dàng", thường được người ta nói như vậy—bởi những người không biết. Tàu Challenger của Anh gần đây đã hoàn thành vòng quanh khu vực phía Nam—chắc chắn là một cách gián tiếp—nhưng nó đã mất 3 năm để thực hiện việc đó và đi qua gần 69.000 dặm/khoảng 111.044km—một quãng đường đủ dài để nó đi vòng quanh 6 lần theo giả thuyết hình cầu. Điều này là một bằng chứng cho rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

79/ Nhận xét khá phổ biến là chúng ta có thể nhìn thấy vòng tròn của Trái Đất nếu chúng ta băng qua đại dương và điều này chứng tỏ rằng nó có hình tròn. Bây giờ, nếu chúng ta buộc một con lừa vào một cái cọc ở một mặt phẳng chung, và nó ăn cỏ xung quanh nó, thì đó chỉ là một mặt đĩa tròn mà nó tạo ra chứ không phải là một khối hình cầu. Vì vậy, các mặt đĩa tròn có thể được nhìn thấy ở bất cứ đâu—from một quả khí cầu trên không cũng như từ boong tàu hoặc từ góc nhìn của con lừa, nên đây là bằng chứng cho thấy bề mặt Trái Đất là một bề mặt phẳng. Và đó cũng là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

80/ Theo tiến trình thông thường của lý thuyết Newton, người ta "giả định" rằng vị trí hiện tại của Trái Đất vào tháng 6 sẽ cách khoảng 190 triệu dặm/khoảng 305.775.360km so với lúc vào tháng 12. Bây giờ, vì chúng ta có thể nhìn thấy Sao Bắc Đẩu (ở vĩ độ trung tâm phía Bắc), khi nhìn ra cửa sổ hướng đối diện với nó—from góc nhìn giống hệt góc nhìn từ cùng một ô kính trong cùng một cửa sổ—suốt cả năm, điều đó đủ chứng minh cho bất kỳ người nào có lý trí rằng chúng ta không hề có chút chuyển động nào cả. Đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

81/ Các nhà triết học thuộc lý thuyết Newton dạy chúng ta rằng Mặt Trăng quay quanh Trái Đất từ Tây sang Đông. Tuy nhiên, sự quan sát—phương pháp chắc chắn nhất của loài người để tiếp thu kiến thức—cho thấy rằng Mặt Trăng không bao giờ ngừng di chuyển theo hướng ngược lại—from phía Đông sang phía Tây. Vì vậy, chúng ta biết rằng không có thứ gì có thể di chuyển theo 2 hướng ngược nhau cùng một lúc, nên đây là bằng chứng cho thấy sự việc đó là một sai lầm lớn; và tóm lại, đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

82/ Các nhà thiên văn học cho chúng ta biết rằng Mặt Trăng quay quanh Trái Đất trong khoảng 28 ngày. Thực ra, chúng ta có thể thấy Mặt Trăng thực hiện hành trình quay quanh mỗi ngày nếu chúng ta sử dụng đôi mắt của mình—điều này là một trong những công cụ tốt nhất mà chúng ta có để sử dụng. Mặt Trăng chậm lại trong chuyển động hàng ngày so với Mặt Trời, đến mức thực hiện đủ một vòng quay trong khoảng thời gian đã được chỉ định; nhưng điều này không đủ để coi đó là một cuộc cách mạng, việc không di chuyển nhanh như các vật thể khác trong cùng một hướng thì không có nghĩa là di chuyển theo hướng ngược lại—như các nhà thiên văn học muốn chúng ta tin tưởng! Và vì tất cả sự vô lý này đã được tạo ra với mục đích không khác gì ngoài việc giúp đỡ những điều vô lý khác tiếp tục tồn tại, nên rõ ràng là các nhà thiên văn học đang đi sai hướng; và không cần phải có một chuỗi lý luận dài để chứng minh rằng chúng ta có bằng chứng cho việc Trái Đất không phải là một quả cầu.

83/ Người ta đã chứng minh rằng các kinh tuyến bắt buộc phải là những đường thẳng; và việc di chuyển quanh Trái Đất theo hướng Bắc hoặc Nam là không thể, từ đó suy ra rằng theo cách chấp nhận chung của từ “độ”—là $1/360$ của một vòng tròn—các phần của kinh tuyến không có độ, vì không ai biết gì về một vòng tròn kinh tuyến hoặc nửa vòng tròn để chia thành các phần như vậy. Nhưng các nhà thiên văn học nói về độ của vĩ tuyến theo nghĩa tương tự như độ của kinh tuyến. Vậy thì, điều này được thực hiện bằng cách cho rằng điều không đúng trở thành là đúng. Triết học Zetetic không liên quan đến sự đòi hỏi bắt buộc này. Điều này chứng tỏ rằng cơ sở của triết học này là đúng đắn và là một cơ sở vững chắc. Nói tóm lại, đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

84/ Nếu chúng ta di chuyển ra xa khỏi một vật thể ở trên cao nằm trên một mặt phẳng hoặc một đồng bằng hoặc một thảo nguyên, thì chiều cao của vật thể đó rõ ràng sẽ giảm đi khi chúng ta làm như vậy. Bây giờ, điều đủ để tạo ra hiệu ứng này ở quy mô nhỏ thì cũng đủ để tạo ra hiệu ứng này ở quy mô lớn; và việc di chuyển ra xa khỏi một vật thể ở trên cao, bất kể cao và xa đến đâu trên một bề mặt bằng phẳng, cũng sẽ gây ra hiện tượng đã đề cập—sự hạ thấp của vật thể (hoặc hiện tượng vật thể giảm độ cao). Tuy nhiên, các nhà thiên văn học lý thuyết hiện đại của chúng ta, trong trường hợp Sao Bắc Đẩu giảm độ cao rõ ràng khi chúng ta di chuyển về phía Nam, lại khẳng định rằng đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất có hình cầu! Nhưng, vì rõ ràng là một hiện tượng được giải thích đầy đủ dựa trên cơ sở các sự kiện đã biết, lại không thể được phép đưa ra làm bằng chứng mà lại ủng hộ cho điều chỉ được xem là giả định. Nên chúng ta có quyền yêu cầu cho nó phải bị hủy bỏ và nhường chỗ cho bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

85/ Có những con sông chảy theo hướng Đông - Tây - Nam - Bắc, nghĩa là các dòng sông chảy cùng một lúc theo mọi hướng trên bề mặt Trái Đất. Bây giờ, nếu Trái Đất là một quả địa cầu, giả sử rằng thực sự có một sự chảy "lên" và một sự chảy "xuống" trong tự nhiên, bất kể nó có ở hình dạng nào thì một số con sông này sẽ phải chảy lên đồi (mặt trên của quả địa cầu) và một số con sông khác sẽ chảy xuống (mặt dưới của quả địa cầu). Tuy nhiên, vì các dòng sông không thể chảy ngược lên đồi và lý thuyết hình cầu yêu cầu điều đó phải như vậy nên đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

86/ Nếu Trái Đất là một quả địa cầu, xoay tròn và lao qua “không gian” với tốc độ “100 dặm/gần 161km trong 5 giây”, thì nước của biển và đại dương không thể được giữ trên bề mặt của nó, theo bất kỳ định luật nào đã biết—sự khẳng định rằng chúng có thể bị giữ lại trong hoàn cảnh này là một sự xúc phạm đến sự hiểu biết và cả tin của loài người! Nhưng khi nói về Trái Đất—tức là thế giới có đất liền có thể sinh sống được—được phát hiện là “đứng trên mặt nước và trong nước” của “đại dương khổng lồ” với ranh giới vòng quanh là băng, chúng ta có thể ném lại tuyên bố này trở vào răng của những người tạo ra nó và phô trương trước mặt họ lá cờ của lý trí và lẽ thường, được khắc trên đó—một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

87/ Lý thuyết về một Trái Đất xoay và quay vòng đòi hỏi phải có thêm một lý thuyết để giữ được nước trên bề mặt của nó; nhưng, vì lý thuyết được đưa ra cho mục đích này trái ngược hoàn toàn với mọi trải nghiệm của loài người, cũng như lý thuyết mà nó dự định ủng hộ và muốn bảo vệ, nên nó là một minh họa cho những biện pháp tạm bợ khốn khổ mà các nhà thiên văn học buộc phải sử dụng đến; và điều này đưa ra bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

88/ Nếu chúng ta có thể tưởng tượng ra một vật thể hình cầu mà loài người có thể tồn tại được trên bề mặt của nó (sau khi tâm trí của chúng ta đã từng được mở ra để đón nhận ánh sáng của Sự thật Chân Lý), thì sức mạnh đó sẽ giữ chân họ lại (trọng lực/lực hấp dẫn của các nhà thiên văn học đưa ra), thì tất yếu phải có sự bị ràng buộc và sự giữ chắc đến mức họ không thể sống được; và nước của các đại dương sẽ phải ở dạng khối rắn, vì chuyển động sẽ trở thành là điều không thể. Nhưng chúng ta không chỉ đang tồn tại mà còn sống và di chuyển; và nước của đại dương thì vẫn nhảy múa như một sinh vật sống và đẹp đẽ! Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

89/ Người ta đều biết rõ rằng quy luật điều chỉnh sự giảm kích thước biểu kiến của các vật thể khi chúng ta ở xa chúng (hoặc khi chúng rời xa chúng ta) rất khác đối với các vật thể phát sáng so với những vật thể không phát sáng. Như khi đi ngang qua ánh sáng của ngọn đèn nhỏ trên chiếc thuyền chèo trong đêm tối, và nó dường như không nhỏ hơn khi cách xa nó 1 dặm/1,6km. Proctor nói, khi nói về Mặt Trời: “kích thước biểu kiến của nó không thay đổi” - dù xa hay gần. Và rồi ông quên mất sự việc này!

Sau đó, ông Proctor nói với chúng ta rằng, nếu người du khách đi xa về phía Nam đến nơi Sao Bắc Đẩu xuất hiện ở đường chân trời, "từ đó Mặt Trời sẽ trông lớn hơn nhiều" — nếu Trái Đất là một mặt phẳng! Vì vậy, ông lập luận thêm rằng: “con đường đi theo không thể là con đường thẳng” — mà là con đường cong! Bây giờ, vì nó không khác gì là một trò lừa bịp khoa học thông thường khi đưa ra như một sự phản đối để cản đường cho sự việc Trái Đất là một mặt phẳng; sự không xuất hiện của một thứ mà chưa bao giờ được biết đến là xuất hiện nên nó dẫn đến điều đó, trừ khi thứ đó có vẻ là trò lừa bịp nhưng lại là một tai nạn, thì đó là cách duy nhất mà người phản đối có thể làm—sự lừa gạt. [Ông Proctor, trong một lá thư gửi thư cho tạp chí “English Mechanic” ngày 20

tháng 10 năm 1871, tự hào về việc đã thuyết phục một người mới chuyển sang triết học Zetetic bằng cách nói rằng các lập luận của họ đều rất tốt, nhưng “có vẻ như (hãy chú ý đến ngôn từ vừa rồi!) Mặt Trời phải trông lớn hơn gấp 9 lần vào mùa hè”. Và ông Proctor kết luận rằng người đó đã “tự viết cho mình một con lừa” khi đặt niềm tin của mình vào khái niệm “Parallax”.]

Vậy thì, có sự lừa dối hay không có sự lừa dối từ phía người phản đối, hay đối tượng phản đối đó là một thứ giả mạo—một sự gian lận—hoặc không có căn cứ của sự phản đối nào cả; và theo đó, hệ thống không tự thanh lọc những thứ này là một hệ thống mục nát, và hệ thống mà những người ủng hộ nó với ông Proctor đứng đầu, sẽ bị nghiền nát nếu họ tìm được vũ khí để sử dụng—triết lý Zetetic về “Parallax”—sẽ được định sẵn để tồn tại! Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

90/ “Mức nước có bằng phẳng hay không?” là một câu hỏi từng được đặt ra với một nhà thiên văn học. “Trên thực tế là có, về mặt lý thuyết thì không” là câu trả lời. Bây giờ, khi lý thuyết không phù hợp với thực tế thì cách tốt nhất là từ bỏ lý thuyết đó đi. (Giờ đây, đã quá muộn để nói rằng “Thật tệ cho sự thật!”). Loại bỏ lý thuyết cho rằng nước đứng yên đối với bề mặt cong là việc thừa nhận những sự thật tạo thành nền tảng cho triết học Zetetic. Và vì điều này sẽ phải được thực hiện—sớm hay muộn—đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

91/ “Bằng quan sát thực tế”, Schoedler nói trong “Sách về Tự nhiên”/“Book of Nature” của ông, “chúng ta biết rằng các thiên thể khác có dạng hình cầu, do đó chúng tôi khẳng định không chút do dự rằng Trái Đất cũng vậy”. Đây là một ví dụ điển hình cho mọi lý luận về thiên văn học. Khi một sự vật được xếp vào nhóm những sự vật “khác”, trước tiên phải chứng minh được sự giống nhau giữa chúng. Không cần phải có Schoedler mới nói với chúng ta rằng “các thiên thể” có hình cầu, nhưng “nhà thiên văn học vĩ đại nhất của thời đại” giờ đây sẽ không dám nói với chúng ta rằng Trái Đất có hình cầu—và cố gắng chứng minh điều đó. Giờ đây, vì chưa từng có sự giống nhau nào được chứng minh là tồn tại giữa Trái Đất và các thiên thể nên việc phân loại Trái Đất với các thiên thể là quá sớm—không khoa học—sai lầm! Đây là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

92/ Nhà thiên văn học Hoàng gia Anh nói, “Không có gì mâu thuẫn khi cho rằng việc Trái Đất chuyển động quanh Mặt Trời”. Chắc chắn là không, khi thiên văn học lý thuyết chỉ là giả định! Sự mâu thuẫn nằm ở chỗ việc truyền bá cho thế giới rằng điều được giả định phải được cho là sự thật. Vì vậy, “chuyển động” của Trái Đất chỉ là giả định—và thực sự, cần phải giả định cho điều đó—rõ ràng đó là hư cấu chứ không phải sự thật; và vì “tính chuyển động” và “tính hình cầu” đứng vững hay sụp đổ cùng nhau, nên chúng ta có trước mắt một bằng chứng rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

93/ Chúng ta đã thấy rằng các nhà thiên văn học—để cung cấp cho chúng ta một bề mặt bằng phẳng để sống trên đó—đã cắt bỏ đi một nửa của “quả địa cầu” trong một bức tranh nào đó trong sách của họ. Bây giờ, các nhà thiên văn học đã làm được điều này, một nửa nội dung của “lý thuyết hình cầu” của họ cũng đã bị loại bỏ! Vì vậy, lý thuyết phải đứng vững hoặc sụp đổ toàn bộ nên nó thực sự đã sụp đổ khi mất đi một nửa. Khi đó, không còn gì sót lại, ngoại trừ một Trái Đất phẳng; và điều đó, tất nhiên là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

94/ Trong “Địa lý của Cornell”/“Cornell’s Geography” ở trang 4, có “Bằng chứng minh họa về hình dạng của Trái Đất”. Một đường cong trong đó thể hiện một con tàu ở 4 vị trí khi nó di chuyển ra xa người quan sát, là một cung 72 độ hay $\frac{1}{5}$ chu vi giả định của “quả địa cầu”—khoảng 5.000 dặm/gần 8.047km. Mười chiếc tàu như những con tàu được đưa ra trong ảnh, sẽ đạt đến toàn bộ chiều dài của “vòng cung”, tức là chiều dài của con tàu là 500 dặm/gần 805km.

Người đàn ông trong ảnh đang quan sát con tàu khi nó ra khơi, ở độ cao khoảng 200 dặm/gần 322km; và tòa tháp mà từ đó anh có thể nhìn thấy, cao ít nhất 500 dặm. Do đó, đây là những tỷ lệ cần thiết của một người, tháp và tàu để có thể nhìn thấy một con

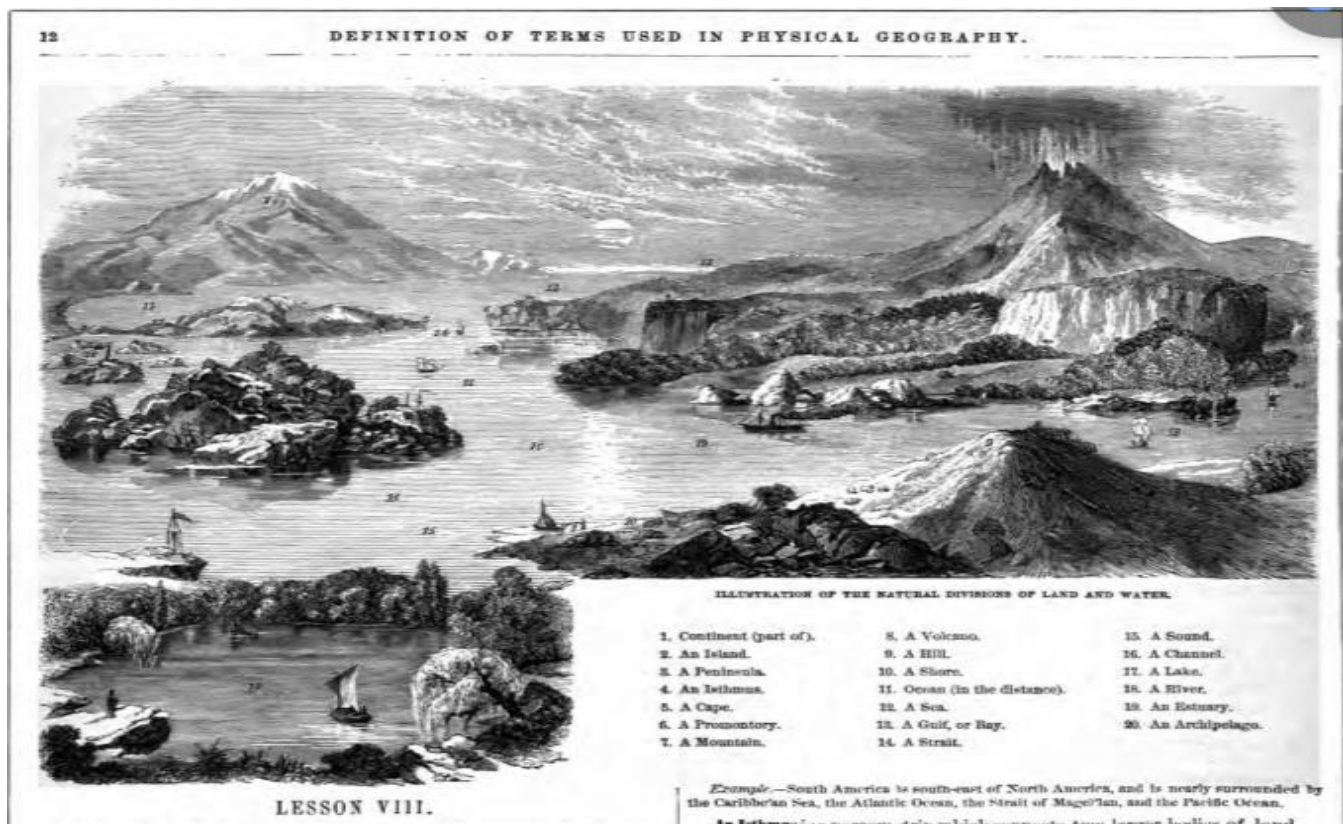
Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

tàu ở các vị trí khác nhau khi nó “đi vòng qua đường cong” của “ngọn đồi nước lớn” mà nó phải đi qua; và phải nhớ rằng “bằng chứng” được giả định này phụ thuộc vào đường và góc nhìn mà nếu phóng to vẫn giữ được đặc điểm của chúng.

Bây giờ, vì những con tàu không được đóng dài 500 dặm với cột buồm cân xứng, và một người cũng không thể cao đến 200 dặm như trong ảnh, nên đó không phải là điều được người ta nói đến—một bằng chứng về sự tròn trịa của Trái Đất—mà thay vào đó là một trò hề ngu ngốc hoặc một mảnh khốe lừa dối tàn nhẫn. Nói tóm lại, đó là bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

95/ Trong "Địa lý trung cấp của Cornell," (1881) trang 12, là "Minh họa về Các Phân vùng Tự nhiên của Đất và Nước". Hình minh họa này được vẽ đẹp mắt, đồng thời cung cấp một bằng chứng nổi bật rằng Trái Đất là một mặt phẳng. Nó trung thực với thiên nhiên và không mang dấu ấn của bất kỳ họa sĩ thiên văn học nào. Đó là một bằng chứng hình ảnh cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

96/ Nếu chúng ta tham khảo sơ đồ trong "Địa lý của Cornell" (ảnh vừa rồi ở mục 94), và nhận thấy con tàu ở vị trí xa nhất so với người quan sát, chúng ta thấy rằng mặc dù nó cách xa khoảng 4.000 dặm/khoảng 6.437km, nhưng nó có cùng kích thước với con tàu gần anh ta nhất, cách xa khoảng 700 dặm/khoảng 1.126km! Đây là một minh họa về cách mà các nhà thiên văn học bỏ qua các quy luật phối cảnh; tiến trình này là tất yếu, nếu không họ sẽ buộc phải vạch trần sự ngụy biện trong giáo điều của mình. Nói tóm lại, trong vấn đề này có bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

97/ Ông Hind, nhà thiên văn học người Anh, nói: "Sự đơn giản trong đó các mùa được giải thích bằng sự chuyển động quay của Trái đất trong quỹ đạo của nó và độ nghiêng của đường hoàng đạo (của Mặt Trời), chắc chắn có thể được viện dẫn như một bằng chứng giả định mạnh mẽ về tính đúng đắn"—của lý thuyết Newton; và không có bất kỳ giả định hợp lý nào khác liên quan đến mối quan hệ của Trái Đất và Mặt Trời để có thể giải thích được những hiện tượng này và những hiện tượng nổi tiếng khác.

Tuy nhiên, vì triết học chân chính không có "giả định" nào cả—và không liên quan gì đến "giả định"—và các hiện tượng được nói đến đều được giải thích thấu đáo bằng các sự kiện, nên "bằng chứng giả định" phải rơi xuống đất, bị bao phủ bởi sự chế giễu mà nó xứng đáng phải bị như vậy; và thoát khỏi lớp bụi "giả định hợp lý" của ông Hind, chúng ta thấy trước mắt mình một bằng chứng chứng minh Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

98/ Ông Hind nói về việc nhà thiên văn học quan sát một ngôi sao khi nó "được đưa ngang qua kính thiên văn bởi sự chuyển động hàng ngày của Trái Đất". Tình huống của điều này chẳng khác gì là sự vô lý hoàn toàn. Không có chuyển động nào của Trái Đất có thể đưa một ngôi sao đi ngang qua kính thiên văn hoặc bất cứ thứ gì khác. Nếu ngôi sao được đưa đi qua bất cứ vật gì thì chính ngôi sao đó mới chuyển động, chứ không phải là vật đó làm cho ngôi sao được đưa đi qua!

Ngoài ra, ý tưởng cho rằng Trái Đất nếu là một quả địa cầu, có thể chuyển động theo một quỹ đạo gần 600.000.000 dặm/khoảng 965.606.400km với độ chính xác đến mức mà dấu ngấm chữ thập trong kính thiên văn được cố định trên bề mặt Trái Đất, dường như lướt nhẹ qua một ngôi sao cách xa "hàng triệu triệu" dặm là điều vô cùng kỳ quái.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

Mặc dù chúng ở rất xa như các nhà thiên văn học ước tính; trong khi, chỉ với một chiếc kính thiên văn CỐ ĐỊNH của họ thì khoảng cách của các ngôi sao không thành vấn đề; vì, như chính ông Proctor đã nói, “chúng ở càng xa thì dường như chúng càng ít dịch chuyển”.

Tại sao, theo lẽ thường thì các nhà quan sát lại phải đặt kính thiên văn của họ trên nền đá vững chắc để chúng không di chuyển trong gang tấc; nếu Trái Đất, nơi họ đặt chúng di chuyển với tốc độ 19 dặm/giây (khoảng 30km/s)? Quả thực, tin rằng khối lượng gần “6 tỷ tỷ tấn” (6.000.000.000.000.000.000 tấn) của ông Proctor đang “lăn, dâng lên, bay, lao đi trong không gian vô tận” với vận tốc mà một phát bắn từ đại bác có thể so sánh với một “xe ngựa rất chậm”; với độ chính không thể sai lệch đến mức một chiếc kính thiên văn cố định trên các cột đá granit trong đài quan sát, cũng sẽ không thể giúp một nhà thiên văn dù có được đôi mắt tinh như linh miêu phát hiện ra được sự biến đổi trong chuyển động hướng tới của nó chỉ bằng 1/1000 sợi tóc, việc này là sự tưởng tượng ra một phép lạ mà so với nó thì tất cả các phép lạ được ghi chép đem gộp lại cũng sẽ trở nên vô nghĩa hoàn toàn.

Nhà chiêm tinh học Captain R. J. Morrison, người biên soạn cuốn “Zadkeil’s Almanac”, đã nói: “Chúng tôi tuyên bố rằng ‘chuyển động’ này hoàn toàn chỉ là ‘lời nói vô nghĩa’; và những lập luận ủng hộ nó, khi được xem xét bằng con mắt chỉ tìm kiếm SỰ THẬT, chỉ là những điều vô lý và sự ngớ ngẩn của trẻ con”. Vì vậy, những lý thuyết phi lý này không có tác dụng gì đối với những người có sự tri giác trong tinh thần của họ, và vì không cần thiết phải có bất cứ điều gì tương tự thuộc loại như vậy trong triết học Zetetic, nên đây là một “bằng chứng giả định mạnh mẽ”—như ông Hind đã nói—rằng Triết lý Zetetic là đúng và do đó là bằng chứng cho thấy Trái đất không phải là một quả địa cầu.

99/ Ông Hind nói đến sự ước tính khác nhau khoảng 55 yard/khoảng 50,3m của 2 nhà toán học vĩ đại về đường kính của Trái Đất . Tại sao, ông John Herschel, trong tác phẩm nổi tiếng của mình, đã cắt bỏ đi 480 dặm/khoảng 772km của cùng một thứ để có được “những con số tròn!” Điều này giống như chia từng sợi tóc ở một bên đầu và cạo hết tóc ở phần bên kia! Ồ, “khoa học!” Liệu có sự thật nào trong một khoa học như thế này không?

Tất cả sự chính xác trong thiên văn học đều nằm ở Thiên văn học Thực tiễn—chứ không phải ở Lý thuyết. Nhiều thế kỷ của việc quan sát đã làm cho Thiên văn học Thực tiễn trở thành một nghệ thuật và khoa học cao quý, dựa trên một Trái Đất cố định—như chúng ta đã chứng minh hàng ngàn lần—và chúng ta phải bác bỏ sự chính xác giả tạo này ở một bên và sự thờ ơ liều lĩnh đối với những con số ở bên kia là thứ rác rưởi hèn hạ nhất, đồng thời lấy từ đó một bằng chứng rằng “khoa học” dung túng cho nó là một sai lầm—thay vì là một khoa học “chính xác”—và chúng ta có thêm một bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

100/ Mặt Trời khi di chuyển vòng quanh bề mặt Trái Đất, nó mang đến “buổi trưa” cho tất cả các nơi trên các kinh tuyến liên tiếp mà nó đi qua và hành trình của nó được thực hiện theo hướng từ Đông sang Tây; nên những nơi ở phía Đông tại vị trí của Mặt Trời đã có buổi trưa, trong khi những nơi ở phía Tây so với vị trí của Mặt Trời vẫn chưa trải qua buổi trưa của họ.

Vì vậy, nếu chúng ta đi về phía Đông, đến những vùng trên Trái Đất mà nơi “thời gian” đã tiến xa hơn, và đồng hồ của chúng ta phải được “chỉnh tăng lên” hoặc có thể nói là chúng ta được “kiếm thêm thời gian”. Ngược lại, nếu chúng ta đi về phía Tây, đến những nơi vẫn còn là “sáng sớm” và đồng hồ phải được “chỉnh lùi lại” hoặc có thể nói rằng chúng ta bị “mất thời gian”. Tuy nhiên, nếu chúng ta đi về phía Đông để vượt qua kinh tuyến 180 độ thì ở đó sẽ mất đi một ngày, điều này sẽ vô hiệu hóa lợi ích của toàn bộ chuyến đi vòng quanh; và nếu chúng ta đi về phía Tây và băng qua cùng một kinh tuyến, chúng ta sẽ có được một ngày, điều này sẽ bù đắp cho sự mất mát khi đi vòng quanh hoàn toàn theo hướng đó.

[Chú thích thêm: Giả sử bạn đang ở Việt Nam (múi giờ GMT+7). Bây giờ, hãy xem xét các tình huống sau:

1/ Đi về phía Đông: Như đến Nhật Bản (GMT+9), bạn sẽ “kiếm thêm thời gian”. Đồng hồ của bạn phải “đặt lên” thêm 2 giờ để đồng bộ với múi giờ mới.

2/ Đi về phía Tây: Như đến Alaska (Hoa Kỳ) nằm trong múi giờ GMT-9 (hoặc GMT-8 trong mùa hè). Quần đảo Marquesas (Pháp) nằm trong múi giờ GMT-9.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

3/ Dựa trên đường kinh độ 180, một số quốc gia khác nằm trên đường này, như: Quốc đảo Fiji có Múi giờ là GMT+12. Hoặc Samoa có Múi giờ là GMT+13 là một trong những Quốc gia đầu tiên chào đón ngày mới trên thế giới sau Fiji. Và tiếp theo là Tonga cũng nằm gần kinh độ 180 và có múi giờ GMT+13.]

Khi đó, việc mất đi hoặc tăng lên thời gian khi đi thuyền vòng quanh thế giới, thay vì là bằng chứng về “tính tròn” của Trái Đất như người ta vẫn tưởng tượng, thì trong ví dụ thực tế này của nó, lại là một bằng chứng vĩnh cửu cho thấy rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu.

“Và sau đó thì sao?” Vậy thì sao! Không một người thông minh nào sẽ đặt câu hỏi này; và người có thể được gọi là trí thức sẽ biết rằng việc chứng minh sự thật rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu là sự phá vỡ lớn nhất của xiềng xích nô lệ từng diễn ra trong thế giới văn học hay khoa học. Cánh cổng tri thức của nhân loại lại được mở ra một lần nữa và những động lực được thúc đẩy để tìm tòi nghiên cứu và khám phá nơi mà tất cả chỉ đều là sự trì trệ, hoang mang và mơ màng!

Chẳng phải là không biết rằng sự vô tín và gian dối sẽ không thể chống lại được dòng nước hằng sống của Sự thật Chân Lý luôn tuôn chảy mạnh mẽ và chảy mãi cho đến khi thế giới phải một lần nữa “ngước nhìn” về “Đấng đã trải rộng Trái Đất ra trên mặt nước”—và “Đấng đã tạo ra những ngọn đèn lớn—Mặt Trời cai trị ban ngày và Mặt Trăng và các Ngôi Sao cai trị ban đêm?”

Chẳng phải là không có gì khi biết và cảm thấy rằng các thiên thể được tạo ra cho loài người, và các giáo điều quái dị áp đặt cho vạn vật sẽ bị lật đổ mãi mãi? Tờ báo Anh ngữ “Family Herald” số ra ngày 25 tháng 7 năm 1885 có nói trong bài xã luận rằng “Sự chuyển động của Trái Đất trên trục của chính nó đã bị phủ nhận, chống lại Galileo và Copernicus, bởi toàn bộ sức nặng của Giáo hội Rome”. Và, trong một bài viết về “Niềm kiêu hãnh của sự ngu dốt” cũng vậy!—người biên tập không biết rằng liệu Trái Đất có một trục để gọi là “của riêng nó” hay không—điều mà Giáo hội biết rõ là không có, và do đó, không thể thừa nhận—thì nó sẽ không “xoay” trên trục đó; và rằng chuyển động theo như lý thuyết trên một trục là chuyển động xoay chứ không phải là chuyển động tự do! Chẳng phải là không biết rằng “toàn bộ sức nặng của Giáo hội Rome” đã được ném

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

đi đúng hướng, mặc dù nó lại lắc lư trở lại như một con lắc khổng lồ sẽ sớm lấy lại được vị trí cũ của nó hay sao? Chẳng lẽ lại không biết rằng “niềm kiêu hãnh của sự ngu dốt” đang ở phía bên kia?

Chẳng phải là không có gì khi biết rằng, với tất cả những người trên thế giới cũng như Bradlaugh và Ingersoll đều nói với chúng ta điều ngược lại—Khoa học Kinh Thánh là đúng sự thật sao?

[Charles Bradlaugh (1833–1891) là một nhà hoạt động xã hội, người theo chủ nghĩa tự do tôn giáo, và chính trị gia người Anh và cũng là một diễn giả và nhà văn. Ông nổi tiếng với việc bênh vực tự do tư duy, laicism, và chủ nghĩa tự do. Ông đã tham gia vào các cuộc tranh luận về tôn giáo và quyền tự do tôn giáo tại Anh và châu Âu...

Và Robert Green Ingersoll (1833–1899) là một diễn giả, luật sư, và nhà văn người Mỹ. Ông nổi tiếng với các bài diễn thuyết về tự do tôn giáo, laicism, và chủ nghĩa tự do và đã thách thức các quan điểm tôn giáo truyền thống của thời đó...

*** Laicism (còn được gọi là secularism) là một khái niệm liên quan đến việc tách biệt giữa tôn giáo và chính trị hoặc xã hội. Dưới đây là một số điểm quan trọng về laicism:

+ Tính thế tục: Laicism ám chỉ tình trạng phi giáo hội, tức là không ưu tiên hay ảnh hưởng của tôn giáo trong các vấn đề xã hội, chính trị và hành vi cá nhân. Nó khuyến khích sự độc lập giữa tôn giáo và nhà nước.

+ Tách biệt giữa tôn giáo và chính trị: Laicism đề xuất rằng tôn giáo và chính trị nên hoạt động độc lập. Nhà nước không nên ưu tiên hoặc ảnh hưởng đến bất kỳ tôn giáo cụ thể nào; và ngược lại, tôn giáo không nên can thiệp vào việc quản lý chính trị.

+ Tự do tôn giáo: Laicism không phải là việc chống đối tôn giáo, mà là việc bảo vệ quyền tự do tôn giáo cho mọi người. Nó khuyến khích sự đa dạng tôn giáo và tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng].

Chẳng phải là không có gì khi biết rằng chúng ta đang sống trên một cơ thể đứng yên, chứ không phải trên một thiên thể đang chuyển động xoay vòng theo mọi cách có thể tưởng tượng được và lao qua không gian với một vận tốc hoàn toàn không thể tưởng

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

tượng được? Chẳng phải là không biết rằng chúng ta có thể kiên trì nhìn lên Thiên đường thay vì chẳng có Thiên đường nào để ngược nhìn lên cả? Quả thực, chẳng là gì khi ở trong ánh sáng ban ngày của Sự thật Chân lý và có thể tiến tới một sự hoàn hảo có thể có, thay vì bị bao phủ trong bóng tối của sai lầm trên đại dương gồ ghề của Cuộc sống, và thấy mình cuối cùng bị mắc kẹt—chỉ có Đấng Sáng Tạo mới biết mình ở đâu?

Baltimore, Maryland, H. S. A., tháng 8 năm 1885

[PHỤ LỤC CHO PHIÊN BẢN THỨ HAI]

Những bức thư sau đây vẫn chưa được trả lời tại thời điểm được xuất bản ngày 7 tháng 12 năm 1885:

"71 Chew Street, Baltimore, ngày 21 tháng 11 năm 1885. R. A. Proctor., Esq, St. Joe, Mo. Thưa ông: 'Tôi đã gửi cho ông 2 bản sao cuốn Một trăm bằng chứng của tôi rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu'; và, như đã vài tuần trôi qua mà tôi vẫn chưa nhận được phản hồi nào từ ông nên tôi viết thư này để thông báo với ông rằng nếu ông có bất kỳ nhận xét nào liên quan đến ấn phẩm đó và sẽ cho tôi biết trong vòng một tuần hoặc 10 ngày, tôi sẽ in chúng - nếu ông nói những gì ông muốn nói trong khoảng 5 hoặc 600 từ - trong ấn bản thứ hai của cuốn sách nhỏ này, sẽ sớm được yêu cầu. Hãy cho phép tôi nói rằng, vì tác phẩm này không chỉ 'dành riêng' cho ông mà còn tấn công những lời dạy của ông, nên công chúng sẽ sớm tìm kiếm điều gì đó từ ngòi bút của ông. Tôi hy vọng họ có thể không thất vọng. Vì sự thật, W.Carpenter."

"71 Chew Street, Baltimore, ngày 24 tháng 11 năm 1885. Spencer F. Baird, Esq., Thư ký của Viện Smithsonian, Washington, D. C. Thưa ông:—Cách đây vài tuần, tôi rất hân hạnh được gửi cho ông cuốn 'Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu' của tôi. Tôi hy vọng ông đã nhận được chúng. Hiện nay người ta đang yêu cầu

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

xuất bản lần thứ hai, và tôi sẽ rất cảm kích nếu ông viết cho tôi vài lời liên quan đến chúng để tôi có thể in cùng với ấn bản sắp xuất bản này như một phụ lục cho chúng. Nếu ông cho rằng bất kỳ điều nào trong số 'Trăm bằng chứng' là không có cơ sở thì tôi sẽ in tất cả những gì ông có thể nói về chúng, nếu không quá 400 từ như đã nêu ở trên. Tôi đã đưa ra cho Richard A. Proctor, Esq., một lời đề nghị tương tự, tất nhiên là cho ông ta một thêm một chút thời gian. Tôi cảm thấy chắc chắn rằng tầm quan trọng to lớn của vấn đề này sẽ thôi thúc ông chú ý đến nó ngay lập tức. Tôi rất hân hạnh bằng sự chân thành thưa ngài, Wm. Carpenter".

Các bản sao của ấn bản đầu tiên của cuốn sách nhỏ này đã được gửi đến các tờ báo hàng đầu của đất nước này và nước Anh, cũng như tới rất nhiều nhà khoa học nổi tiếng nhất của hai nước—from Nhà thiên văn học Hoàng gia Anh, đến Tiến sĩ Gilman của Đại học Johns Hopkins, Baltimore. Một số bản sao đã được gửi đến các sinh viên tốt nghiệp của các trường Đại học khác nhau, theo đơn đăng ký, do có quảng cáo phụ xuất hiện trên một số tờ báo:

"CẦN—Một học giả có thành tựu chín muồi xem lại 'Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu' của Carpenter. Mức thù lao tự do được đưa ra. Xin vui lòng liên hệ với Wm. Carpenter, 71 Chew Street, Baltimore. N. B.—Không ai cần nộp đơn nếu không đủ can đảm để ghi tên mình vào Bài đánh giá để xuất bản".

Chúng tôi rất vui khi kịp thời được nghe ý kiến của một số quý ông về việc đưa những lời phản biện dũng cảm của họ vào ấn bản thứ ba!

Ý KIẾN CỦA BÁO CHÍ

“Đây chỉ có thể được mô tả như một cuốn sách đặc biệt. Những lập luận của ông chắc chắn là hợp lý và khéo léo, và ngay cả những độc giả không đồng ý với ông cũng sẽ thấy hứng thú và say mê đặc biệt trong việc phân tích ‘một trăm bằng chứng’... Các bằng chứng được trình bày trong những đoạn văn ngắn gọn, thuyết phục, cô đọng, rất rõ ràng, chỉ cần nhìn thoáng qua là có thể hiểu được ý nghĩa của nó.”—Daily News, ngày 24 tháng 9.

"Xuyên suốt toàn bộ tác phẩm, có những dấu vết rõ ràng của một tâm trí mạnh mẽ và đáng tin cậy, và sự tin cậy đó chỉ có thể có được bằng sự quan sát khách quan, điều tra kỹ càng và sức thuyết phục dứt khoát; và việc xử lý thuần thục một chủ đề sâu sắc như vậy cho thấy bằng chứng về những sự nghiên cứu nghiêm túc và tích cực. Không có sự mò mẫm điên cuồng trong sự mơ hồ của những suy đoán lý thuyết, không có những giả thuyết trống rỗng được thổi phồng bằng những khẳng định vô căn cứ và những minh họa sai lầm, mà là những kết luận thực tế và rõ ràng của một tâm trí được giải phóng khỏi những ảnh hưởng phổ biến của niềm tin thời thượng và thành kiến phổ biến, và chỉ tuân theo những nguyên tắc xuất phát từ lý trí và lẽ thường"—H. D. T., Tin tức Woodberry, ngày 26 tháng 9 năm 1885.

“Chúng tôi không tuyên bố có thể lật đổ bất kỳ 'Bằng chứng' nào của ông ấy. Và chúng tôi phải thừa nhận, và độc giả của chúng tôi cũng sẽ có xu hướng làm như vậy, rằng điều đó thực sự là một điều kỳ lạ khi ông William Carpenter hoặc bất kỳ ai khác, có thể tập hợp được 'Một trăm bằng chứng' về bất cứ điều gì trên thế giới nếu điều đó không đúng, trong khi chúng ta vẫn tiếp tục yêu cầu một bằng chứng, một bằng chứng thực sự thỏa đáng, ở phía bên kia. Nếu 'Một trăm bằng chứng' này là vô nghĩa thì chúng tôi không thể chứng minh chúng là như vậy, và một số nhà khoa học của chúng tôi nên thử sức mình, và chúng tôi nghĩ rằng họ sẽ cố gắng hết sức để có thể đạt được thỏa thuận.”—Bản tin Woodberry, Baltimore, ngày 19 tháng 9 năm 1885.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

"Đây là một cuốn sách nhỏ đáng chú ý. Tác giả có lòng can đảm với những niềm tin của mình và trình bày chúng một cách khéo léo, cho dù chúng có thể trở nên lỗi thời đối với độc giả thế kỷ 19. Ông lấy lời của Giáo sư Proctor làm đề tài, rằng 'Trái Đất trên đó chúng ta sống và di chuyển dường như có vẻ phẳng', và nhanh chóng tiến hành sắp xếp hàng trăm lý lẽ của mình để chứng minh rằng nó không chỉ có vẻ phẳng mà thực sự bằng phẳng, 'một mặt phẳng mở rộng, trải dài theo mọi hướng ra khỏi miền Bắc trung tâm'. Ông liệt kê tất cả các lý do mà các nhà khoa học đưa ra để tin rằng Trái Đất có hình dáng cầu và rõ ràng là ông hoàn toàn hài lòng khi bác bỏ chúng. Ông lập luận rằng các thiên thể được tạo ra chỉ để chiếu sáng thế giới này, rằng niềm tin vào các thiên thể đó là vô số thế giới là một giáo điều quái dị, trái ngược với lời dạy của Kinh thánh và là thành trì vĩ đại của những kẻ ngoại đạo; và rằng Giáo hội La Mã đã đúng khi dồn toàn bộ ảnh hưởng của mình chống lại Galileo và Copernicus khi họ giảng dạy về cuộc cách mạng sự xoay vòng của Trái Đất quanh trục của nó."—Michigan Christian Herald, ngày 15 tháng 10 năm 1885. "Có rất nhiều bằng chứng."—Thứ Bảy hàng tuần, ngày 26 tháng 9 năm 1885.

"Một tác phẩm mang tính hướng dẫn cao và rất thú vị... Các cuốn sách rất đáng đọc."—Protector, Baltimore, ngày 3 tháng 10 năm 1885.

"Cuốn sách này sẽ được tìm kiếm và đọc với sự quan tâm đặc biệt."—Baltimore Labour Free Press, ngày 17 tháng 10 năm 1885.

"Một số [bằng chứng] có đủ sức thuyết phục để yêu cầu một câu trả lời từ những người ủng hộ lý thuyết phổ thông."—Baltimore Episcopal Methodist, ngày 28 tháng 10 năm 1885.

"Thể hiện sự thông minh đáng kể cả trong quan niệm lẫn lập luận."—Western Christian Advocate, Cincinnati, O., ngày 21 tháng 10 năm 1885.

"Rất mạnh mẽ và ấn tượng."—Brooklyn Market Journal.

Baltimore, Maryland, Hoa Kỳ, ngày 7 tháng 12 năm 1885.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

[PHỤ LỤC CHO ẤN BẢN THỨ BA]

BẢN SAO THƯ TỪ RICHARD A. PROCTOR, ESQ.

W. Carpenter, Esq., Baltimore.

Thưa ông, tôi biết ơn ông về bản sao cuốn "Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu" và vì lòng tốt rõ ràng của ông khi cống hiến tác phẩm cho tôi. Nhận xét duy nhất mà tôi chợt nảy ra là tôi tự gọi mình là một sinh viên thiên văn học hơn là một nhà thiên văn học.

Trân trọng

RICHARD A. PROCTOR.

Tái bút. Có lẽ cuốn sách nhỏ này có thể được gọi chính xác hơn là "Một trăm khó khăn dành cho sinh viên thiên văn học trẻ tuổi."

[PHỤ LỤC CHO ẤN BẢN THỨ TƯ]

BẢN SAO THƯ TỪ SPENCER F. BAIRD, ESQ.

Viện Smithsonian, Washington, D.C., ngày 6 tháng 1 năm 1886.

Thưa Ngài,—Một bản sao cuốn "Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu" đã được nhận hợp lệ và được gửi vào Thư viện Quốc hội ngày 8 tháng 10 năm 1884. [1885] Áp lực của công việc quan trọng hơn nhiều đã ngăn cản mọi nỗ lực xem xét hàng trăm bằng chứng này:—tuy nhiên, chắc chắn đã được nghiên cứu kỹ lưỡng bởi các nhà thiên văn học và nhà trắc địa tò mò

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

trong bốn thế kỷ qua. Phố 5 Montague, Quảng trường Russell, Luân Đôn, W.C., ngày 12 tháng 12 năm 1885.

Trân trọng kính chào

SPENCER F. BAIRD, Secretary S. I.

Mr. William Carpenter, 71, Chew Street, Baltimore, Md.

Bản sao lá thư của một trong số những người nộp đơn đăng ký "Một trăm bằng chứng" nhằm mục đích xem xét chúng. Tác giả là Giáo sư Toán học tại Trường Trung học Auburn, N. Y., và trong đơn đăng ký cuốn sách nhỏ của mình có viết: "Tôi là sinh viên tốt nghiệp Yale và là sinh viên Trường Luật Yale: đã đoạt giải John A Porter (văn học) (\$250) tại Đại học Yale."

Auburn, ngày 10 tháng 12 năm 1885. Thưa ngài: Luận thuyết của ngài đã được nhận. Tôi đã xem qua và ghi nhận phần nào. Việc xem xét nó để thực hiện công bằng sẽ là một công việc hơi dài và tốn nhiều công sức. Trước khi thực hiện nhiều suy nghĩ, tôi sẽ viết thư và hỏi: Bạn mong đợi điều gì và bao nhiêu? Bạn muốn nó được thảo luận tỉ mỉ đến mức nào? và mức thù lao có thể được mong đợi! Nó đặt ra nhiều học thuyết mới và lạ mà cần phải được thảo luận và nắm vững kỹ lưỡng trước khi xem xét. Hiện tại tôi đang làm việc chăm chỉ nhưng muốn giải quyết vấn đề này nếu nó phù hợp với lợi ích của tôi cũng như của bạn. Hy vọng bạn sẽ cho tôi biết rất sớm. Rất trân trọng

Trân trọng gửi tới ông W. Carpenter, Baltimore, Md. FRANK STRONG.

LƯU Ý.—Trừ khi một người sẵn sàng bán linh hồn của mình vì “lợi ích trần tục” được cho là của mình, anh ta sẽ không dám “giải quyết” “Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu”. Vì vậy, không một người nào có khả năng cân bằng tốt lại tự kết án mình. Chúng tôi buộc tội các nhà toán học trên thế giới rằng, nếu họ không thể nói những gì họ nghĩ về cuốn sách nhỏ này trong hàng chục từ, thì họ không được gọi bằng cái tên nào khác ngoài—những kẻ hèn nhát!

Baltimore, Maryland, ngày 22 tháng 5 năm 1886.

[PHỤ LỤC CỦA ẤN BẢN THỨ NĂM]

Bài xã luận trên tờ "New York World" ngày 2 tháng 8 năm 1886.

TRÁI ĐẤT PHẪNG

Những xu hướng bài trừ thánh tượng của thời đại đã nhận được động lực mới từ ông WILLIAM CARPENTER, người đưa ra hàng trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu. Đó sẽ là một cú sốc đáng buồn đối với nhiều người bảo thủ, những người từ thời thơ ấu đã có niềm tin sâu sắc rằng “Trái Đất tròn như một quả cam, hơi dẹt ở hai cực”. Rốt cuộc, để thấy rằng chúng ta đã sống suốt gần ấy năm trên một bình diện tầm thường và không lãng mạn là điều không thỏa đáng. Chúng ta đã khá tự hào khi tin rằng các quốc gia chưa được khai hóa ở một nửa phía bên kia Trái Đất không hướng đầu theo hướng mà chúng ta đã chỉ. Thật khó khăn để chấp nhận lời khẳng định rằng những kẻ ăn thịt người trên những hòn đảo hoang dã đang bước đi ngang hàng với các quốc gia văn minh trong thế giới nhỏ bé của chúng ta.

Nhưng ông CARPENTER có hàng trăm bằng chứng cho thấy đó là sự thật không thỏa đáng. Không chỉ vậy, người bài trừ biểu tượng còn tuyên bố rằng chúng ta

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

không quay cuồng trong không gian với tốc độ khủng khiếp, mà thực sự hoàn toàn đứng yên. Một số xác suất được đưa ra cho đề xuất này bởi thời tiết nắng nóng hiện nay. Trái Đất dường như được cân bằng. Nếu nó đang di chuyển với tốc độ 19 dặm một giây thì liệu có gió nhẹ không? Câu hỏi này được đưa ra có lẽ như đưa ra bằng chứng thứ 101 rằng Trái Đất không phải là một quả địa cầu. Ông CARPENTER có thể lấy bằng chứng chi tiết tại văn phòng với mức giá thông thường của chúng tôi. Tất nhiên, một cuộc cách mạng sẽ diễn ra trong sách địa lý của trường học ngay khi các lý thuyết của ông CARPENTER được nghiên cứu kỹ lưỡng. Sẽ không còn đứa bé nào trả lời câu hỏi về hình dạng của Trái Đất bằng câu trả lời đã vang vọng qua nhiều thời đại: "Thưa ông, nó tròn như một quả bóng". KHÔNG. Anh ấy sẽ phải sử dụng công thức thiếu thi vị, "Nó phẳng như một chiếc bánh kếp, thưa ông".

Nhưng có lẽ sau khi chúng ta đã quen với ý tưởng mới thì điều đó sẽ không còn khó chịu nữa. Những người cổ đại phát triển mạnh mẽ với niềm tin rằng Trái Đất là một mặt phẳng vĩ đại. Tại sao chúng ta không được may mắn như vậy? Nó có thể lãng mạn, nhưng không đặc biệt dễ chịu khi nghĩ rằng Trái Đất đang lao qua trong không gian xoắn và uốn cong như một quả bóng khổng lồ được ném ra từ bàn tay của cầu thủ ném bóng khổng lồ. Có thứ gì đó trong vũ trụ có thể tạo ra một cú đánh cơ bản nếu chúng ta tiếp tục và chúng ta sẽ bị hất văng qua hàng rào trong không gian và không bao giờ được tìm thấy. Suy cho cùng, có lẽ việc sống trên mặt phẳng cố định của ông Carpenter là an toàn hơn.

Ngày 5 tháng 6 năm 1886, tờ "Record" của Philadelphia có một đoạn văn sau đây trong phần Ghi chú Văn học: "Dưới tựa đề Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu, ông William Carpenter, người đến từ Baltimore, đã xuất bản một cuốn sách nhỏ trong đó thú vị về tính độc đáo của các quan điểm được đề xuất, và theo quan điểm của ông với cách thức rất hợp lý mà ông tìm cách thiết lập sự thật của chúng. Ông Carpenter là một môn đồ của trường phái triết học Zetetic, và đã làm trọng tài cho ông John Hampden khi quý ông đó vào

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

năm 1870 đã đánh cược với ông Alfred R. Wallace người Anh, rằng bề mặt của nước đứng luôn là phẳng, và do đó Trái Đất là phẳng. Kể từ đó, ông đã kiên quyết đấu tranh với những quan điểm của mình hết sức rất nghiêm túc, cả bằng văn bản và trên diễn đàn, và dù chúng ta có bất kể ý kiến gì về chủ đề này, việc xem kỹ cuốn sách nhỏ của ông ấy sẽ tỏ ra thú vị và cung cấp cơ hội cho việc nghiên cứu cẩn thận".

"Phương châm mà anh ta đặt trên trang bìa sách—'Chân Thật, Trực Tiếp, Thẳng Thắn'—đã được lựa chọn khéo léo, vì đó là một lời nói dối chân thật, một sự bịa đặt thẳng thắn và là một cú húc thẳng của một con bò đực vào đầu máy xe lửa".—Tờ Liên minh Thời báo Florida, ngày 13 tháng 12 năm 1885. Biên tập viên, Charles H. Jones. [Xin ông Jones hãy nói cho chúng tôi biết ý ông là gì khi nói về "một lời nói chân thật."!!]

"Chúng tôi đã nhận được một cuốn sách nhỏ từ một quý ông nghĩ rằng có thể chứng minh rằng Trái Đất là phẳng, nhưng ông ta chỉ thành công trong việc chứng minh rằng bản thân ông ta cũng là một mặt phẳng"—Báo New York ngày 19 tháng 12 năm 1885. [Người đánh giá, trong trường hợp này, chắc chắn là một người rất "sắc bén", nhưng tính trung thực của ông ta—nếu có—đã bị rách và mòn. Những "Trích dẫn" mà ông đưa ra là lừa đảo, không có gì giống như vậy trong cuốn sách nhỏ.]

"Tác giả của cuốn sách nhỏ này không phải là 'người phẳng lặng', mặc dù có lẽ ông ta có thể bị gọi là 'kẻ lập dị'."—St. Catharines (Canada) Nhật ký buổi tối, ngày 23 tháng 12.

"Nói rằng nội dung của cuốn sách là uyên bác và mang tính giải trí thì không đánh giá cao khả năng thiên văn của ông Carpenter là nửa điểm"—The Sunday Truth, Buffalo, ngày 27 tháng 12 năm 1885.

"Toàn bộ tác phẩm được dựng lên rất khéo léo... Vấn đề phối cảnh được xử lý một cách rất thông minh và việc xuất hiện của những con tàu 'hạ thân' (hull-

down) ở đường chân trời được minh họa bằng một số ví dụ rõ ràng" — Buffalo Times, ngày 28 tháng 12 năm 1885.

"Tác giả uyên bác, người đi du lịch với những kế hoạch và thông số kỹ thuật để thấp lửa đến những kẻ hoài nghi ngay lập tức, cảm thấy rằng mình đang làm một công việc tốt, và hàng trăm kết luận phản đối hình cầu của ông chắc chắn phải đánh bại niềm tin chung về sự tròn trịa của lãnh thổ theo thời gian."

"Chúng tôi tin tưởng rằng tác giả nổi tiếng đã thất bại trong việc thuyết phục Richard Proctor tham gia vào một cuộc thảo luận công khai, có thể tìm thấy nhiều người dân sẵn lòng đầu tư 2 shillings (mệnh giá tiền xu thời đó) vào tác phẩm văn học độc đáo của ông ấy nếu ông ấy xứng đáng." — Buffalo Courier, ngày 27 tháng 12 năm 1885 và ngày 1 tháng 1 năm 1886.

"Thật vui khi thấy một người có trình độ như ông Carpenter đứng ra chỉ trích các lý thuyết của các nhà khoa học đã dạy học thuyết nguy hiểm này [tính hình cầu của Trái Đất]." — Rochester Morning Herald, ngày 13 tháng 1 năm 1886.

"Như trò chơi đang diễn ra, có 'một con ngựa' dành cho Giáo sư Carpenter." — Buffalo World, ngày 16 tháng 1 năm 1886.

"Thật thú vị khi cho thấy có thể nói rất nhiều điều ủng hộ cho lý thuyết thế giới phẳng... Nó được viết khá hay, mặc dù chúng tôi tin rằng nó chứa đầy những thông tin sai sự thật." — Rochester Democrat and Chronicle, ngày 17 tháng 1 năm 1886. [Chúng tôi "tin rằng" người biên tập không thể chỉ ra một điều nào.]

"Nó chắc chắn có giá gấp đôi và sẽ được mọi người đặc biệt quan tâm đọc." — Scranton Truth, ngày 8 tháng 3 năm 1886.

Ông WILLIAM CARPENTER đã đến Washington với "hàng trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu". Ít nhất phải nói rằng ông ấy có một cuốn sách nhỏ về chủ đề này, và ông đang rất háo hức một cách đáng ngại khi thảo luận về vấn đề này với bất kỳ ai vẫn còn bám vào những định kiến ngawos ngẩn của các nhà thiên văn học." — The Hatchet, ngày 9 tháng 5 năm 1886.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

"Cuốn sách chứa đựng một số vấn đề gây tò mò cần giải quyết và tác giả đã mạnh dạn khẳng định rằng cho đến khi chúng được giải quyết, thì lý thuyết về hình dạng cầu của Trái Đất vẫn chưa được chứng minh và là sai lầm v.v." —The Presbyterian, Philadelphia, ngày 19 tháng 6 năm 1886.

"Lý luận của ông ấy, ít nhất phải nói là hợp lý và cuốn sách rất thú vị." The Item, Philadelphia, ngày 10 tháng 6 năm 1886.

"Ông Carpenter dường như đã nghiên cứu kỹ lưỡng về chủ đề này, và những lập luận của ông ấy rất thực tế và đi vào trọng tâm." — Sunday Mercury, Philadelphia, ngày 13 tháng 6 năm 1886.

"Một quý ông vừa đến phòng biên tập với một cuốn sách nhỏ được thiết kế để chứng minh rằng Trái Đất không phải là một quả cầu mà là một đĩa phẳng; ông ấy cũng đặt trước mặt chúng tôi một biểu đồ mà từ đó có thể thấy rõ ràng rằng Trái Đất là một bề mặt tròn; với cực Bắc ở chính giữa và Biển Nam Cực chảy xung quanh vùng đất... Chúng tôi đã nói rằng chúng tôi giao phó việc giải quyết tất cả các câu hỏi thiên văn học cho Rev. R. M. Luther, người coi những vấn đề phức tạp khó hiểu này chỉ như trò chơi trẻ con... Do đó, Độc giả của chúng tôi có thể mong đợi sớm có một cái nhìn sâu sắc về tình hình thiên văn và vũ trụ học." —National Baptist, Philadelphia, ngày 8 tháng 7 năm 1886. Biên tập viên, Tiến sĩ Wayland. [Chúng tôi hy vọng Rev. R. M. Luther sẽ cung cấp cho chúng tôi cơ hội để công bố quyết định của ông trước khi có thêm nhiều ấn bản khác của "Trăm bằng chứng" được phát hành. Chúng tôi lo rằng ông ấy thấy công việc này không đơn giản như "trò chơi của trẻ con".]

"Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu' của William Carpenter, được xuất bản bởi tác giả, người có quan điểm mới lạ và khá đáng ngạc nhiên, chắc chắn được củng cố bởi một số điểm tranh luận, nếu chúng không làm lay động những quan niệm định sẵn trước đó của người đọc về chủ đề này thì ít nhất chúng cũng sẽ mang lại tính giải trí tùy theo phong cách mà chúng được đưa vào." —Evening Star, Philadelphia, ngày 22 tháng 7 năm 1886.

"'Bằng chứng' của ông đã đi một chặng đường dài trong việc thuyết phục nhiều người rằng những ý tưởng của ông về chủ đề này là rất thực tế và hợp lý."—Tạp chí Thời trang, Philadelphia, tháng 7 năm 1886. Biên tập viên, Bà F. E. Benedict.

"'Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu' là một cuốn sách nhỏ gây tò mò, nói rằng chúng ta có thể khen ngợi những ai quan tâm đến thiên văn học và các ngành khoa học liên quan. Nó có thể không làm đảo lộn những quan niệm đã được thừa nhận về chủ đề này, nhưng sẽ gây ra nhiều suy ngẫm nghiêm túc. Được xuất bản bởi tác giả, Wm. Carpenter, Baltimore, Md. Giá 25 xu."—The Saturday Evening Post, Philadelphia, ngày 31 tháng 7 năm 1886.

"Bây giờ đây là một nhà tư tưởng có tài của Baltimore, Giáo sư WILLIAM CARPENTER, người trình bày những tuyên bố của triết học Zetetic được coi là vấn đề hàng đầu của thời đại chúng ta... Một trong những bằng chứng tuyệt vời về tính đúng đắn của triết học này là các nhà thiên văn học thông thường không dám phản đối nó... Họ nhận thức rõ rằng không có cực Nam... Giáo sư Carpenter, trong một luận văn đã đến chúng tôi, đã đưa ra 100 bằng chứng cho thấy Trái Đất là phẳng. Và mặc dù không thể nói rằng chúng tôi hiểu hết tất cả những bằng chứng đó, nhưng chúng tôi đánh giá cao tính nghiêm túc của ông trong việc kêu gọi những người có đạo đức trong cộng đồng, hãy đứng lên và lật đổ hệ thống sai lầm khốn khổ đang áp đặt lên con em chúng ta trong các trường công, làm suy yếu và xói mòn nền tảng kiến thức. Có vấn đề nào có thể cao quý và truyền cảm hứng hơn Sự Thật so với Sai Lầm? Đây là một vấn đề mà không thể coi thường hoặc thỏa hiệp được. Trong cuộc cạnh tranh lớn giữa những người cho rằng Trái Đất là phẳng và những người khẳng định rằng nó là tròn, hãy để các mặt phẳng tự khẳng định mình."—Milwaukee Sentinel, tháng 8 năm 1886. [Trích một bài báo dài, "Vấn đề Zetetic vĩ đại"/"The Great Zetetic Issue".]

THƯ GỬI GIÁO SƯ GILMAN, TRƯỜNG ĐẠI HỌC JOHNS HOPKINS

71 phố Chew, Baltimore, ngày 10 tháng 9 năm 1886.

Giáo sư Gilman, Đại học Johns Hopkins—Thưa ngài: Vào ngày 21 tháng trước, tôi đã viết thư để hỏi ngài liệu ngài đã nhận được cuốn sách nhỏ mà tôi để lại cho ngài tại Đại học vào 12 tháng trước, có tựa đề "Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả cầu", và nếu có, ngài có thể cho tôi biết ý kiến của mình về nó không. Bây giờ, tôi viết thư này để hỏi xem ngài đã nhận được thư của tôi chưa. Tôi hoàn toàn chắc chắn rằng ngài sẽ cho rằng tầm quan trọng của chủ đề này hoàn toàn đảm bảo cho nỗ lực của tôi, nhằm đạt được những quan điểm mà ngài có thể hài lòng khi tôn trọng nó. Ấn bản thứ năm sẽ sớm được yêu cầu, và bất cứ điều gì ngài khuyến khích—ủng hộ hoặc phản đối—tôi sẽ vui lòng đưa vào "phụ lục". Tôi xin gửi kèm theo đây bản sao ấn bản thứ tư của cuốn sách nhỏ này.

Trân trọng, William Carpenter.

71 Chew Street, Baltimore, ngày 7 tháng 10 năm 1886.

Giáo sư Gilman—Kính gửi Ngài: Hiện tại, tôi đang chuẩn bị phụ lục cho ấn bản thứ năm của cuốn sách "Một trăm bằng chứng cho rằng Trái Đất không phải là một quả cầu", và tôi rất vui được tiếp nhận ý kiến của ngài về tác phẩm này để đưa vào phụ lục nói trên. Tôi có thể cung cấp cho ngài từ vài dòng đến một trang, hoặc hai trang nếu cần. Tất nhiên, nếu toàn bộ công việc này là gian lận thì nó phải gian lận ở tất cả các phần của nó; và mỗi một trong "hàng trăm bằng chứng" đều phải chứa đựng một sai lầm thuộc loại này hay loại khác, và điều đó sẽ xứng đáng với sự không tán thành của ngài— được diễn đạt bằng vài từ hoặc nhiều từ. Ngược lại, nếu tác phẩm đúng như những gì nó tuyên bố thì chắc chắn nó sẽ nhận được sự chấp thuận của ngài.

Trân trọng, W. Carpenter.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

71 phố Chew, Baltimore, ngày 14 tháng 10 năm 1886.

Giáo sư Gilman—Thưa ngài: Một tuần trước, tôi đã viết cho ngài một lá thư để thông báo rằng tôi rất vui được nhận ý kiến của ngài về “Một trăm bằng chứng cho rằng Trái Đất không phải là một quả cầu”, tác phẩm mà hiện có 5.000 bản đang lưu hành. Tôi đã viết tác phẩm này (26 trang) trong một tuần mà không bỏ bê công việc hàng ngày của mình; chắc chắn, ngài có thể trả lời trong một tuần từ thời điểm này. Nếu ngài muốn, tôi sẽ cung cấp cho ngài từ 1 đến 4 trang, và gửi cho ngài 50 bản sao nếu ngài muốn có chúng mà không tốn một khoản chi phí nào. Thậm chí, tôi sẽ tiếp thu bất kỳ gợi ý nào mà ngài muốn đưa ra về tiêu đề sẽ được đặt cho ấn bản bổ sung này của tác phẩm, chứa đựng câu trả lời hoặc ý kiến của ngài. Tôi rất tiếc nếu phải in lá thư này cùng với những lá thư khác trong ấn bản tiếp theo của tôi, thay cho bất kỳ câu trả lời hoặc bày tỏ quan điểm nào như vậy; vì tôi cảm thấy chắc chắn rằng không có ai ở Baltimore có khả năng đưa ra ý kiến tốt hơn về chủ đề tuyệt vời này như ngài. Rất mong sẽ nhận được phản hồi từ ngài trong vài ngày tới.

Sự trân trọng của tôi, Thưa ngài.

Tôi là William Carpenter.

71 phố Chew, Baltimore, ngày 22 tháng 10 năm 1886.

Giáo sư Gilman—Thưa ngài: Đây là lá thư thứ năm—và là lá thư cuối cùng—gửi đến ngài, yêu cầu ngài bày tỏ quan điểm của mình về “Một trăm bằng chứng cho rằng Trái Đất không phải là một quả cầu”. Ngài muốn thấy lời nói của tôi hay của ngài được in trên bản in? Tôi chp ngài một tuần để quyết định.

Sự trân trọng của tôi,

William Carpenter.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

ĐẠI HỌC JOHNS HOPKINS, BALTIMORE

Chúng tôi mang ơn "Scribner's Monthly" vì những nhận xét sau đây liên quan đến tổ chức này:—"Theo di chúc của Johns Hopkins, một thương gia ở Baltimore, số tiền 7.000.000 đô la đã được dành cho quỹ tài trợ của một trường Đại học và một Bệnh viện, mỗi quỹ được dành 3.500.000 USD. Đây là khoản tài trợ lớn nhất từng được trao cho một tổ chức học thuật tại quốc gia này. Di chúc không kèm theo điều kiện ràng buộc nào"... "Phòng thí nghiệm sinh lý học của Johns Hopkins không có đối thủ nào ở quốc gia này, và các phòng thí nghiệm khác cũng chỉ có một số ít ngang bằng và không có cấp trên".

Trong Báo cáo thường niên đầu tiên của trường Đại học (1876), chúng tôi đã đọc:—"Vào đầu tháng 2 năm 1874, các Ủy viên quản trị của trường Đại học đã được những người thừa hành của Johns Hopkins thông báo về khoản tài trợ theo di chúc của ông ấy, đã thực hiện các bước cần thiết để tổ chức và bắt đầu thực hiện nhiệm vụ thực tế của quỹ tín thác, đồng thời tập trung vào việc lựa chọn Chủ tịch của Đại học. Với mục tiêu này, Hội đồng quản trị tìm kiếm lời khuyên và ý kiến từ các nguyên thủ của một số trường Đại học hàng đầu trong nước, và dựa trên sự khuyến nghị và sự tán thành nhất trí từ những nguồn này, sự lựa chọn thuộc về ông Daniel C. Gilman, người tại thời điểm đó đang giữ vị trí Chủ tịch của Đại học California".

"Ông Gilman là cựu sinh viên của Đại học Yale, và trong vài năm trước khi được mời đến California, ông đã là Giáo sư tại cơ sở này, tham gia tích cực vào việc tổ chức và phát triển 'Trường Khoa học Sheffield của Đại học Yale', tại New Haven. Sau khi nhận được lời mời đến Baltimore, ông từ chức khỏi vị trí mà ông đã giữ ở California từ năm 1872 và bắt đầu phục vụ cho Đại học Johns Hopkins vào ngày 1 tháng 5 năm 1875."—Galloway Cheston.

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

"Trong cuộc săn lùng sự thật, chúng ta không phải là thợ săn trước rồi mới làm người đàn ông; đầu tiên chúng ta luôn luôn là người đàn ông, rồi sau đó mới làm thợ săn."—U. C. Oilman, tháng 10 năm 1883."

Cuốn sách "Một trăm bằng chứng cho thấy Trái Đất không phải là một quả địa cầu" đã được truyền bá khắp nơi trong sự quan sát của những thợ săn bậc thầy và người của ông ta trong một năm trở lên; bây giờ hãy để những người thợ săn chứng minh họ là đàn ông; và những người đàn ông là những thợ săn.

Không thể trở thành những người săn tìm Sự Thật thành công nếu Sai Lầm được phép thoát tội.

Thậm chí, Đại học Johns Hopkins hoàn toàn không thể trả lời được mục đích của người sáng lập, nếu những người săn tìm Sự Thật của trường không săn đuổi Sai Lầm trước tiên bằng chó săn của họ và chế nhạo nó; sau đó và luôn luôn để mắt đến Sự Thật để không gây tổn thương cho nó bằng sự vội vàng nóng nảy hoặc làm bị thương nó bằng vũ khí của mình.

Giáo sư Daniel C. Gilman, chúng tôi yêu cầu ông rằng nhiệm vụ của văn phòng ông bắt buộc ông dù sớm hay muộn gì, cũng phải dẫn dắt những người của mình vào chiến trường để chống lại hàng trăm bằng chứng, để cho thế giới thấy rằng họ là những thợ săn xứng đáng với cái tên đó—nếu, theo phán đoán sáng suốt của mình và ông quyết định rằng có Sai Lầm cần phải bị loại bỏ—hoặc, chứng tỏ rằng những người thợ săn của ông xứng đáng với cái tên tốt đẹp hơn của người đàn ông, bằng cách thuyết phục họ theo và ủng hộ ông, thoát khỏi lối mòn đã được khám phá trong nỗ lực bảo vệ Sự Thật của Đấng Sáng Tạo.

Và, trong sự phán đoán sáng suốt của mình, ông nói với họ rằng: "Có một Sự Thật cần phải được bảo vệ và tôn trọng!"

[Cuối phần Phụ lục của Phiên bản thứ năm. Ngày 9 tháng 11 năm 1886.]

Chuyển ngữ và biên dịch: Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong

Saigon, ngày 10 tháng 04 năm 2024

Thông báo miễn trừ trách nhiệm từ Đỗ Hoàng Phương và Eddie Luong:

1/ Với tấm lòng yêu sự thật và mong muốn được lan toả sự thật đến với bạn đọc nên chúng tôi quyết định cùng nhau dịch tài liệu này và không nhận bất kì thù lao nào. Chúng tôi cũng là những người không có bằng cấp nào về dịch thuật. Chính vì thế những thông tin được dịch ra là mang tính chất tham khảo, chúng tôi không chịu bất kì trách nhiệm bất kì pháp lý nào nếu có thông tin dịch sai. Vậy nên nếu bạn đọc muốn hiểu rõ thì vui lòng đối chiếu và/ hoặc đọc bản gốc.

2/ Vì những giới hạn ngôn ngữ cũng như kiến thức tổng quát chung về thiên văn học nên khó tránh khỏi những câu từ sai sót, vì thế mong bạn đọc lượng thứ bỏ qua và hoan hỷ đón nhận như một món quà tinh thần chúng tôi gửi đến mọi người trong mọi khả năng hiện có của mình. Mặt khác chúng tôi sẽ cố gắng rèn luyện thêm và nếu có phát hiện sai sót nghiêm trọng cần chỉnh sửa, và/ hoặc nhận được ý kiến đóng góp nào hữu ích từ bạn đọc thì chúng tôi sẽ chỉnh sửa lại thật hợp lý và đúng với tinh thần của tác giả.